

Catalunya Cristiana

f /catalunyacristiana

📍 catalunya_cristiana

www.catalunyacristiana.cat

🌐 @catalunyacristiana.bsky.social

✉ @catorristiana

📺 catalunya cristiana

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià

Rumb al Jubileu dels Joves

Tres mil joves procedents de les diòcesis amb seu a Catalunya hi participen del 28 de juliol al 3 d'agost a Roma

P 8-12

Agustí Codinach

Alguns dels integrants de la Comunitat Pastoral Badalona Centre que participen en aquest esdeveniment eclesial.

VIDA ECLESIAL

El germà marista Licarió, el “pedagog del cor”, ja és beat

P 18-19

ATENEU UNIVERSITARI SANT PACIÀ

Rosa Ribas:
“Del 25 al 27 de febrer del 2026 organitzarem el congrés internacional *Gaudí: art, bellesa, misteri...*”

P 24-26

SUMARI

27 JULIOL 2025

Editorial	03
La setmana	05
Opinió	06
Carta dominical	07
En primer pla	08
Vida eclesial	14
L'entrevista	24
Carta dominical	30
Bíblia	32
Litúrgia	34
Espai lectors	36
Cultura	38
Agenda	46
Des del carrer	47

22

Agraïment al bisbe Salvador Giménez pels deu anys de servei

La celebració de comiat va reunir mig miler de persones a la catedral nova de Lleida

38-39

Estrena a Barcelona de “The veil of the temple”

És una obra coral del compositor John Tavener

16-17

Lleó XIV continua treballant des de Castel Gandolfo

La localitat està encantada amb la tornada d'un Pontífex al seu palau apostòlic d'estiu

20-21

Els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu s'incorporen al Seminari Major Interdiocesà

Terrassa és l'única diòcesi que manté el seu centre de formació independent

EDITORIAL

Esperança de l'Església i del món

L'estiu és un temps privilegiat per als joves. És una finestra d'oportunitat que se'ls obre, un cop tancat el curs escolar, per viure noves experiències per al creixement personal, professional, familiar i comunitari. També per al creixement en la fe. Les grans Jornades Mundials de la Joventut, presidides pel Papa, sempre tenen lloc a l'estiu, cada dos o tres anys. I és també ara a l'estiu, del 28 de juliol al 3 d'agost, quan un milió de pelegrins —uns 3.000 provinents de les diòcesis catalanes— es trobaran a la Universitat de Tor Vergata a Roma en el Jubileu dels Joves. Serà la primera cita de la joventut catòlica amb el nou Pontífex, Lleó XIV.

Tot i que les estadístiques palesen una davallada de joves que participen activament en l'Església, n'hi ha prou d'afinar bé la mirada per descobrir que són molts els que s'hi acosten en trobar-hi la resposta que fa temps que busquen. Que set joves hagin dit sí al seguiment de Crist en el sacerdoci —van ser ordenats per l'arquebisbe de Barcelona el 20 de juliol a la basílica de la Sagrada Família— és sens dubte un signe d'esperança que denota una certa primavera eclesial.

Per això els bisbes de les diòcesis catalanes els diuen: “Sou l'esperança de l'Església i del món.” Ho fan en la carta preciosa de convocatòria al Mil·lenari Jove de Montserrat, que tindrà lloc el 25 d'octubre. “Quan trobem la nostra vocació, sigui quina sigui, segons el cor de Déu, brillarem com estels, tot s'il·lumina i som capaços de donar la millor versió de nosaltres mateixos”, afirmen els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense. “Jove, escolta el teu cor, escolta la veu de Déu que t'estima i et crida a viure l'aventura de ser realment tu mateix.”

Subscriuiu-vos-hi

DESITJO SUBSCRIURE'M AL SETMANARI CATALUNYA CRISTIANA DURANT UN ANY (48 NÚMEROS)

Edició paper 145€

Edició digital 90€

Edició en català

Edició en castellà

Nom _____

Cognoms _____

Adreça _____

Població _____

DP _____ Tel. _____ NIF _____

A/e _____

Forma de pagament

Únic pagament per any

Dos pagaments semestrals

Xec nominatiu que adjunto

Domiciliació bancària (*ompliu ordre adjunta)

*Senyors, els prego que, a partir d'ara, i fins nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà Fundació Catalunya Cristiana per la meua subscripció al setmanari CatalunyaCristiana.

Titular del compte _____

Tel. titular del compte _____

A/e titular del compte _____

IBAN	ENTITAT	OFICINA	DC	COMPTE	DATA (DD/MM/AA)
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

Lliureu aquesta butlleta a:

Fundació Missatge Humà i Cristià

(Catalunya Cristiana)

Departament de Subscripcions

Comtes de Bell-lloc, 67-69

08014 Barcelona

Signatura del titular _____

La setmana a les Xarxes

PAPA LLEÓ XIV ✕

@Pontifex_es

17/07/2025

Estic profundament entristit per les víctimes i els ferits causats per l'atac militar a la parròquia de la Sagrada Família a Gaza. Asseguro la meua proximitat espiritual a tota la comunitat parroquial. Encomano les ànimes dels difunts a la misericòrdia de Déu, i prego pels familiars i pels ferits. Renovo la crida a un alto al foc immediat: només el diàleg i la reconciliació poden garantir una pau duradora!

XAVIER CASANOVAS COMBALIA ✕

@xcasnovasc

16/07/2025

Doctor en Filosofia i Matemàtic

Us faríeu creus de la quantitat de persones i famílies que estan fent acollida a casa seva. A Migra Studium s'hi dediquen des de fa anys. L'únic que pot revertir la dinàmica actual de desconfiança i polarització no són els discursos, sinó les pràctiques reals d'hospitalitat

JORDI ARMADANS GIL ✕

@Jordi_Armadans

15/07/2025

Polítòleg i periodista

Era evident, es va negar però hi som de ple. Diversos estats ja ho han anunciat i la resta ho faran. Ara, França: pla per reduir radicalment despesa pública en tots els àmbits... menys en la despesa militar! Un despropòsit total, irracional i antisocial

LA SETMANA

Escollat a Ràdio Estel

IGNASI MIRANDA

EL FINAL D'UNA INTENSA TEMPORADA RADIOFÒNICA

La temporada 2024-2025 es va acabar oficialment, per a Ràdio Estel, diumenge 20 de juliol. Els dos últims esdeveniments extraordinaris emesos en directe han estat l'ordenació episcopal de Daniel Palau, dissabte 19 des de Lleida, i la celebració de diumenge 20 a la basílica de la Sagrada Família, en què el cardenal Joan Josep Omella va ordenar 7 nous preveres. A més, abans que l'inici del període estiuenc el 21 de juliol amb més música mantenint els espais litúrgics i de servei religiós, els programes diaris s'acomiadaven divendres 18 desit-

jant a tothom unes bones vacances. L'espai *El matí*, la part informativa de 8 a 10.30h amb Pau Massip i el magazín fins a les 14 amb Mercè Raga, va posar el punt final a la temporada amb la normalitat pròpia del seguiment de l'actualitat, en el cas de la primera, mentre que la segona part va incloure moments de balanç, amb la participació de Bàrbara Martínez, que fa classes d'exercici físic per a gent gran, i representants de les seccions habituals, amb Marta Ejarque i Cesc Marginet, que van oferir un to especialment alegre al comiat.

Zoom MACIÀ GRAU

L'incendi provocat a la mesquita de Piera el 12 de juliol (a la imatge), així com els aldarulls a la localitat murciana de Torre Pacheco, han posat de manifest l'auge de l'onada xenòfoba a l'Estat espanyol. El bisbat de Sant Feliu de Llobregat i la parròquia de Santa Maria de Piera han expressat el seu rebuig a qualsevol tipus de violència i han mostrat la seva solidaritat i proximitat amb els membres de la comunitat musulmana d'aquesta població. En la manifestació de protesta del 18 de juliol hi va participar el rector de Santa Maria de Piera, Mn. Carles Muñoz.

L'efemèride JOAN PALLARÈS-PERSONAT

31 de juliol del 1556

Mor a Roma sant Ignasi de Loiola

Des del monestir

Adoració eucarística amb música de Daniel Calveti i del grup barceloní Tuyo

**MONTSERRAT
UNTERLÖHNER SALVAT**
Monestir de Sant Benet
de Montserrat

El que sí que em dol és que s'exclogués l'ús del català

A finals de juny, he tingut la joia de peregrinar a Lourdes. M'agradaria compartir-vos un moment singular que hi vaig viure: la Pregària dels Joves de l'Hospitalitat a la Capella de Sant Josep.

Hi havia desenes de joves, i algunes persones més grans, devíem ser cap al centenar llarg. Primera sorpresa, tota la pregària, tota, es va fer en castellà. Segona sorpresa, un grup de preveres es van instal·lar al fons de la capella per oferir el sagrament de la reconciliació.

Al seu torn, la pregària va començar amb un sermó que convidava els joves a viure la vida amb sentit i amb el testimoni d'un noi que ens compartia, emocionat, com després de

diverses vicissituds havia recuperat la fe gràcies a un recés espiritual d'"Effetà". Després d'això, va venir el moment àlgid de la celebració: l'adoració Eucarística. Desenes de joves van caure de genolls i uns cants, completament nous per a mi, van omplir la capella. L'ambient, en penombra, va impregnar-se d'una forta intensitat emocional i sobre una percussió i uns acords instrumentals ressonaven les veus dels joves cantant a l'uníson: "*Yme diste nombre / Yo soy Tu niña / La niña de Tus ojos / Porque me amaste a mí*" i poc després: "*Te amo más que a mi vida / Te amo más que a mi vida*" i encara més tard: "*Tú, el Único Rey que tiene que reinar / El Único Señor al que voy a alabar*" (busqueu

les melodies al Youtube i descobrireu com sonen).

Per a mi va ser un xoc perquè no hi reconeixia la meua Església. La llengua, les formes, l'emoció... tot em descol·locava i m'incomodava. Però suposo que forma part dels nous temps, d'una nova evangelització en una societat de l'emoció i l'impacte. Ara mateix no sé què pensar. Si és de l'Esperit donarà molt de fruit, segur, i si és una moda, ja passarà. Déu dirà! El que sí que em dol és que s'exclogués l'ús del català, estic segura que Déu també l'entén i se l'estima i penso que a les nostres diòcesis ens ajuda a pregar i a expressar qui som i en què creiem. Val la pena vetllar-ho i no renunciar-hi. ■

La sal de la terra

Són el mateix els diamants que les llars?

ÀNGEL MIRET
Advocat

Els habitatges han deixat de considerar-se una "llar"

Totes les enquestes certifiquen que la manca d'habitatge assequible és un dels principals problemes a Catalunya. Passen els anys i els polítics, d'una banda i de l'altra, s'esquincen les vestidures i se'n lamenten, però la situació, mani qui mani, cada vegada és pitjor. Els joves no poden comprar —ni llogar— un habitatge, ni les classes mitjanes, ni —és clar—, tampoc les més modestes. Per què? Perquè els habitatges han deixat de considerar-se una "llar", l'espai on la persona pot reposar i gaudir de seguretat i intimitat amb la família, per esdevenir un bé especulatiu, com ho són, per exemple, l'or, els diamants o les criptomonedes. Aquest és l'origen del pro-

blema. I els responsables tenen nom i cognoms: són els fons d'inversió, el sector financer i les administracions públiques que, escarafalls a banda, no han fet res d'efectiu per aturar aquest procés. També hi han contribuït els rics expatriats, els propietaris que han convertit habitatges en pisos turístics o que lloguen les habitacions, a preus abusius, a les persones més necessitades, etc. I un conjunt de normes que han derivat la responsabilitat de l'administració als petits propietaris, una part dels quals han desistit de posar els habitatges al mercat.

En la gravíssima situació actual, crec que per resoldre-la s'han d'efectuar canvis jurídics molt com-

plexos i traumàtics, difícils d'encaixar en un marc globalitzador i capitalista. N'apunto, però, alguns: cessió gratuïta de tots els actius immobiliaris dels bancs en pagament del que ens deuen pel seu rescabament, regulació del preu del lloguer, alliberament de sòl, prohibició dels pisos turístics, prohibició o grans càrregues fiscals als estrangers que pretenguin adquirir immobles, inversió d'un mínim del 5% del pressupost de totes les administracions per a habitatge social, planificació estratègica, etc.

La malaltia és molt greu i el tractament, si de veritat es pretén curar el malalt, ha de ser necessàriament dolorós, llarg i complex. ■

La vellesa és un temps preciós
per conrear l'ànima.
L'hem d'acollir amb alegria

**CARD. JOAN JOSEP
OMELLA OMELLA**
Arquebisbe de Barcelona

Els dos dies que han precedit aquest diumenge l'Església ha celebrat tres sants, tots ells ben relacionats amb la figura de Jesús. El divendres 25 vam celebrar la solemnitat de sant Jaume apòstol, patró d'Espanya, i el dissabte commemoràvem els sants Joaquim i Anna, pares de la benaurada Verge Maria.

L'apòstol sant Jaume va rebre la crida de Jesús i ho va deixar tot per seguir-lo. Va ser testimoni de la transfiguració de Jesús a la muntanya del Tabor i de l'agonia del Senyor a l'hort de Getsemaní. Va formar part del grup dels deixebles més propers al Senyor. El seu cos es venera a Santiago de Compostel·la, fita per a milers de pelegrins vinguts d'arreu del món.

Sant Joaquim i santa Anna apareixen només als Evangelis apòcrifs. L'Església, en la seva litúrgia, ha venerat els pares de Maria, perquè de la seva unió naixeria la santa Mare de Jesús. Ells són els avis de Jesús. Pre-

cisament en la seva memòria, aquest cap de setmana celebrem la Jornada Mundial dels Avis i de les Persones Grans, promoguda pel papa Francesc des de l'any 2021. Ell parlava sovint de la importància que té per al món la memòria i el respecte dels avantpassats, dels ancians.

Avançar en el cicle de la vida i arribar a gran, a vells, és un veritable privilegi. Jacques Leclercq, en el seu llibre *La joia d'envellir*, veu la vellesa com una altura, com un cim al qual s'arriba amb esforços, però des del qual contemplem la immensitat dels horitzons i hi podem trobar el silenci, la pau. Aquesta és la recompensa. És un temps preciós per conrear l'ànima.

Com deia el papa Francesc, els ancians són les nostres arrels, la memòria de la humanitat, perquè ells atresoren cultura, fe i experiència. Ells són els testimonis de la història. Sovint es diu que els joves són el futur. Sens dubte, el futur del món depèn del treball dels joves, però no oblidem que es nodreixen de l'experiència dels grans. La gent gran ens porten avantatge, sempre

aniran davant nostre, han tingut més temps de caminar, de córrer, de caure i d'aixecar-se i, per això, ens poden mostrar més que ningú el que és essencial a la vida: la tendresa, la conversa i la trobada amb l'altre, l'escolta atenta, la paciència. Moltes vegades això ho oblidem per les presses, per la dispersió i per les distraccions en què vivim. Cal que no ens oblidem de les nostres arrels; reguem-les amb amor. Anem a visitar els nostres avis, escoltem les seves històries, dediquem-los temps.

La vellesa és un temps de gràcia, perquè a la vellesa continuarem donant fruit (cf. Sl 92,15). Això ho va prometre Déu al seu poble. I és que la vellesa, ens diguin el que ens diguin, l'hem d'acollir amb alegria, perquè és un temps preciós per comprendre el camí que hem fet, per reconciliar-nos i per dirigir la mirada cap a on anem: la trobada amb Déu, pacient i misericordiós.

Benvolguts germans i germanes, preguem per la gent gran, testimoni d'experiència i llegat de tradició i saviesa. Ara i sempre, cuidem els nostres avis i àvies. ■

Una etapa de gràcia

El Jubileu dels Joves se celebra a Roma del 28 de juliol al 3 d'agost

LA JOIA IMMENSA DE FER-SE AMICS DE JESÚS

MAC

Emmarcat dins del Jubileu d'enguany, que porta per lema "Pelegrins d'esperança", del 28 de juliol al 3 d'agost, Roma esdevindrà el punt de trobada de milers de joves pelegrins dels cinc continents. "Jesús, l'eternament jove, vol regalar-nos un cor sempre jove", escrivia l'enyorat papa Francisc a l'exhortació apostòlica *Christus vivit*, adreçada a tot el poble de Déu i específicament als joves. En aquesta línia, el Sant Pare va voler convocar el Jubileu dels Joves, un moment privilegiat per viure amb plenitud l'amistat amb Jesucrist i la germanor eclesial.

Aquesta trobada jubilar va adreçada a joves nascuts entre els anys 1990 i 2009, que aniran acompanyats dels responsables de grup. Un dels grans objectius d'aquest rellevant esdeveniment eclesial és que els joves esdevinguin "esforçats cultivadors de les llavors de l'Evangelí", tal com s'assenyala a la *Pregària del Jubileu 2025*. I que el Jubileu revitalitzi en ells "l'anhel dels béns celestials". Un pelegrinatge on els joves viuran una experiència única de la misericòrdia de Déu i d'un compromís profund de renovació interior. També serà una ocasió de fer amics i compartir moments plens de pau, joia i esperança.

Agusti Codinach

Alguns dels integrants de la Comunitat Pastoral Badalona Centre que participaran en el Jubileu dels Joves. Gloria Ojeda, al centre, amb samarreta vermella.

S'espera que la Ciutat Eterna aculli, segons informació del Dicasteri per a l'Evangelització, un milió de joves d'arreu del món —tres mil procedents de les diòcesis catalanes— per participar en les activitats culturals i espirituals previstes. El divendres 1 d'agost, de 10.30 a 18.00, tindrà lloc una jornada penitencial al Circ Massimo amb la possibilitat de rebre el sagrament de la Reconciliació. La Universitat Tor Vergata serà la seu dels dos moments culminants del Jubileu: la vetlla amb el papa Lleó XIV el dissabte 2 d'agost, de 20.30 a 21.30, i la santa missa presidida pel Sant Pare l'endemà, a dos quarts de deu del matí.

“Tot i que les estadístiques ens parlen de davallada, quan pares bé la mirada descobreixes que molts joves s'acosten a la fe i l'Església en trobar-hi la resposta que fa temps que busquen. Veuen en la fe i en el Senyor allò que sacia veritablement els seus desitjos de felicitat. A poc a poc comencen a participar de les comunitats i dels grups, mentre van creixent i madurant en la fe”, explicava mossèn Carlos Bosch, director del Secretariat de Pastoral amb Joves de l'arquebisbat de Barcelona, al nostre setmanari fa uns mesos.

“Déu té un pla —comentava mossèn Bosch— per a cadascun de

nosaltres, que és la salvació pròpia i la del món, començant per aquells que ens envolten. Els joves no fugen d'aquesta pregunta, almenys no volen fer-ho. Els joves volen respostes veritables a preguntes veritables. I la pregunta de la vocació és fonamental, perquè orienta la resta de la vida.”

LA CRIDA DE JESÚS

Disset persones de la Comunitat Pastoral Badalona Centre —quinze joves, el seminarista Toni Barenys i mossèn Josep Teixidó— participaran en el pelegrinatge. Una d'elles és Gloria Ojeda, de 19 anys, nascuda a Badalona, que estudia un grau superior en Integració Social. “El Jubileu és una efemèride en què tots ens sentim cridats a viure i créixer en la fe. És important subratllar que sempre és un bon moment per acostar-nos a Crist. Tant Jesús com la Mare de Déu tenen les mans obertes per a tots nosaltres. El Jubileu és una gràcia que ens ha concedit el Senyor per sentir-nos a prop seu”, afirma.

“Durant tota la meua vida —assegura la Gloria— he estat molt creient. Quan em vaig unir al grup de joves de la parròquia de Santa Maria, de Badalona, vaig sentir-me acollida per part del Senyor. Participar en aquest pelegrinatge suposa una gran

alegria. Fa molta falta avui dia que els joves donin a conèixer el rostre de l'Església, el rostre de Jesús. Com deia el papa Francesc, els joves podem aportar a l'Església molta llum, molta força, molta vida. Hi ha qui pensa que l'Església és una mica avorrida o que només hi va gent gran. Doncs no. Jesús ens crida a tots. Els joves que ja hi som, a través de la tasca que el Senyor ens permet de fer, de mica en mica anem arribant a més joves. La presència dels joves avui a l'Església és fonamental.”

La Gloria recorda que “l'octubre passat ja vam començar a preparar aquest pelegrinatge i no hem deixat de parlar-ne”. Considera que “som una comunitat de joves que formem una ‘família’, ens anem coneixent, tenim confiança els uns amb els altres... Tenir l'oportunitat de poder compartir aquest pelegrinatge amb persones que sents com de la teua família és una autèntica passada. Cal gaudir-lo a tot drap, sobretot quan estàs amb gent bona que et porta a estimar Crist”.

PUNT D'INFLEXIÓ

Nascut a Falset, Alfons Garriga té també 19 anys i estudia doble grau en Administració i Direcció d'Empreses (ADE) i Màrqueting. Pertany a la

El Jubileu és, en paraules d'Alfons Garriga, “una invitació a connectar de manera més autèntica amb Déu”.

parròquia de Santa Maria de Falset. “M’ha cridat l’atenció el fet de viure una experiència tan poc freqüent com és el Jubileu, sumat a poder-ho fer de manera comunitària amb altres joves que també volen apropar-se a Jesucrist”, constata.

“Em sembla interessant —reconeix l’Alfons— poder compartir moments d’oració i reflexió amb persones que, com jo, es troben en un camí de cerca i, potser, de dubtes, sobretot per a aquells que vivim en poblacions petites. A la parròquia no tenim l’oportunitat de compartir-ho amb altres joves i això, a vegades, et fa sentir una mica sol en la fe. Crec que aquest Jubileu em pot ajudar a trobar més claredat i respostes a tots els dubtes que se’m plantegen.”

Segons ell, “aquest Jubileu és una oportunitat única per viure una trobada més profunda amb Jesucrist i per experimentar de manera més plena la comunió eclesial. És com una invitació a aturar-se, a reflexionar i a connectar de manera més autèntica amb Déu, fora de la rutina diària. També per acceptar tot allò que podria haver fet millor com a cristià i, així, comprometre’m a fer un canvi,

amb la gran sort de poder rebre la indulgència plenària!”.

L’Alfons afegeix el següent: “En aquest tipus d’experiències es crea un espai especial, on els joves podem viure la fe de manera més intensa i obrir la ment per complet arribant a pensaments realment únics, cosa que pot ser difícil de fer en el dia a dia. Tot i que a vegades em costa comprometre’m completament amb l’Església, crec que un moment com aquest pot ser un punt d’inflexió, on puc obrir-me més a la gràcia de Déu i deixar-me transformar per la seva presència.”

Alfons Garriga està convençut que els joves poden ser un bon testimoni d’alegria missionera: “Sovint som els qui mostrem amb més autenticitat el que sentim i vivim; tenim una il·lusió i una energia especials per transmetre el que experimentem, perquè estem en una etapa de la vida on tot és més nou i intens. En aquest context, l’alegria missionera neix d’aquest caminar compartit, d’aquest desig de ser portadors d’un missatge d’esperança, de ser testimonis de la fe en cada moment del camí, sabent que la nostra pròpia transformació pot inspirar altres a fer el mateix.”

S’espera que la Ciutat Eterna aculli un milió de joves d’arreu del món —tres mil procedents de les diòcesis catalanes— per participar en diferents activitats culturals i espirituals

FESTIVAL JORDI SAVALL

REIAL MONESTIR DE SANTES CREUS
MONTBLANC · VALLS · ALCOVER

De l’11 al 17 d’agost de 2025

Homenatge a la diversitat

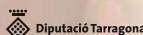
+ INFO
I VENDA D’ENTRADES

festival.jordisavall.com
Tel. 93 804 80 40

Organitza:

Amb el suport institucional de:

Un dels grans objectius d'aquest rellevant esdeveniment eclesial és que els joves esdevinguin “esforçats cultivadors de les llavors de l'Evangelí”

ELS JOVES I L'EVANGELI

Ivan Zamora, de 26 anys i fill de Berga, ha estudiat el cicle formatiu de grau superior d'Administració i Finances. La seva parròquia és la de Santa Eulàlia de Berga. Fa una mica més de dos anys va viure un procés de conversió, “ja que després de la Primera Comunió m'havia allunyat de l'Església”. Posa en relleu que “he conegut molta gent de la parròquia que m'ha acollit i m'ha ensenyat a viure el cristianisme en comunitat. Enguany he començat com a catequista, i també he pogut participar en altres àmbits, com ajudant a l'altar durant les misses o en el Grup de Joves”.

L'Ivan recorda que “al final de la JMJ de Lisboa del 2023, el papa Francesc ens va convidar a participar en aquest Jubileu. A començaments d'aquest any vaig anar a Roma de forma individual per celebrar el Jubileu. En principi no tenia intenció d'anar-hi un altre cop, però una amiga de la parròquia em va insistir molt i recordant el que vaig viure a la JMJ, especi-

alment la fraternitat amb altres joves i els moments de pregària en comú, vaig decidir apuntar-m'hi”.

“Aquest Jubileu —reflexiona Ivan Zamora— pot ser un bon testimoni perquè els joves siguem un element indispensable per anunciar l'Evangelí. I ho hem de fer amb aquesta alegria que ens hauria de caracteritzar. En aquesta era és molt important no només anunciar-lo en el món físic, sinó també a les xarxes socials. De fet, sé de gent que ha conegut o ha tornat a connectar amb Jesús gràcies a les xarxes socials. Davant dels nous paradigmes que presenta la societat, hem de saber adaptar-nos-hi, però sense haver de renunciar o ‘descafeïnar’ el que creiem.”

Pel que fa al papa Lleó XIV, l'Ivan esmenta que “ha viscut gran part de la seva vida com a missioner al Perú”. “Sembla que se centrarà molt en la Doctrina Social de l'Església; en aquests moments ho veig molt necessari. Fa falta una veu dissonant en aquest món que parli amb contundència dels problemes que patim, també els dels joves, i que ensenyi que la solució és l'Evangelí i no pas cap ideologia o pensament polític humà, sigui del bàndol que sigui.”

“Davant d'aquesta polarització que vivim, especialment marcada entre els joves, penso que el papa Lleó és un gran referent per als cristians i també per als que no ho són. Si tant els ciutadans com els governants apliquéssim l'Evangelí realment a la nostra vida i a la societat, ens adonaríem que tot és més fàcil del que creiem”, indica.

Amb motiu de la commemoració dels mil anys de vida monàstica a Montserrat, el dissabte 25 d'octubre se celebrarà al monestir de Montserrat una gran trobada juvenil sota el nom de “Mil·lenari Jove”. Aquest esdeveniment vol ser un punt de trobada espiritual i comunitari per a joves de totes les diòcesis amb seu a Catalunya amb el propòsit de viure i celebrar la fe des de l'alegria, la comunió i el compromís.

La trobada està impulsada pels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, conjuntament amb les delegacions de Pastoral juvenil de les diòcesis catalanes. Els prelatos, que han adreçat una carta als joves convidant-los personalment a participar-hi, els diuen que “sou l'esperança de l'Església i del món”. ■

Ivan Zamora pensa que “el papa Lleó és un gran referent per als cristians”.

**JOSEP RUAIX
I VINYET**

Eclesiàstic, gramàtic i escriptor

Les exèquies catòliques han de ser fonamentalment religioses, basades en els textos bíblics

“Missa en homenatge a...”

Com era d’esperar en una societat que es va descristianitzant, la ignorància religiosa va augmentant paral·lelament. Un botó de mostra: ja fa més d’un any, al meu poble va aparèixer una esquela en què es convidava a una “Missa en homenatge a...”. Com els lectors del nostre setmanari saben, les misses són sempre en homenatge a Déu nostre Senyor i, subordinadament, poden ser-ho als sants. També tots sabem que el sinònim preferent de *missa* és *eucaristia*, que vol dir “acció de gràcies” (a Déu, naturalment).

Ara bé, com deia, el sentit religiós es va esmussant, però són encara nombroses les exèquies cristianes o les misses per un determinat difunt. Doncs bé, aquestes són sempre “en sufragi de...” o, tot al més, “en record de...”.

El que passa és que, per l’afebliment del sentiment cristià que tots constatem —i que els practicants lamentem—, les cerimònies de comiat als extints van prenent, cada vegada més, un caire d’homenatge. La reacció de molts eclesiàstics —entre els quals m’incloc—, basada certament en bones intencions, és la de convertir tals cerimònies, potser primordialment, en un consol a la família i als amics de l’acomiatat, incloent-hi el desig —legítim— de presentar una Església acollidora, sensible a la pèrdua dels éssers estimats i atenta a les circumstàncies ambientals.

Cal recordar, doncs, que les exèquies catòliques —incloent-hi les misses aplicades pels difunts— han de ser fonamentalment religioses, basades en els textos bíblics i, això sí, adequades als assistents —avui ja, sovint, no practicants—, cosa que pot comportar un esment de les qualitats del germà

acomiatat, però sempre amb la intenció que, alhora que serveixen de confort a familiars i amics, representin un estímul als presents amb vista al conreu de les virtuts, siguin aquestes clarament cristianes, siguin cíviques (que indirectament també són cristianes).

La part diguem-ne d’homenatge, cal reservar-la per a les intervencions finals —optatives— de familiars i amics, les quals, però, haurien de ser breus, discretes i no massa nombroses. I un altre detall —ja més discutible—: sembla que valdria més no aplaudir, després dels parlaments que eventualment es pronuncien. En aquest sentit, ja hi ha hagut alguna persona que ha donat ordres que en el seu comiat, fins i tot civil, no n’hi hagués, d’aplaudiments, i és que, si ho mirem fredament, davant la mort l’actitud que generalment més hi escau és la del silenci —d’aquí el costum del “minut de silenci” que es dedica, molt sovint i en molts llocs, a algú que se n’ha anat definitivament d’aquest món—, com també l’actitud de respecte i, per als qui tenen fe, la pregària.

Un altre punt: la música. En les exèquies religioses és obvi que la música o cants han d’estar d’acord amb tal caràcter. Per tant, han de ser composicions també religioses o, tot al més, música seriosa, d’aquella que eleva l’esperit, no que complaqui els sentiments i prou.

Hi hauria més coses a dir, però s’ha acabat l’espai. Acabo recordant que diàriament l’Església prega per tots els fidels difunts. Com a mare, es preocupa de tots els seus fills, tant els propers com els llunyans. Per a ella, tota persona humana és cridada a acollir l’abraçada del Pare del cel. Per a tothom implora la misericòrdia divina. ■

V

A group of men in suits and clerical vestments standing in a church. The men are arranged in two rows. The front row consists of five men, three in suits and two in clerical vestments. The back row consists of four men in clerical vestments. The setting is a church interior with stone walls and arches. A large white 'V' is overlaid on the top left corner of the image.

Aquesta setmana recollim l'estada del Papa a Castel Gandolfo, assistim a la beatificació del germà marista Licarió, expliquem que els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat s'incorporen al Seminari interdiocesà i que Lleida s'acomiaada del bisbe Salvador Giménez

El 12 de juliol a la parròquia de Sant Francesc de Sales de Barcelona va tenir lloc la beatificació del germà marista François Benjamin May, Licarió de nom religiós. La celebració va ser presidida pel cardenal Marcello Semeraro, prefecte del Dicasteri per a les Causes dels Sants, i concelebrada, entre d'altres, pel cardenal Joan Josep Omella. A la foto els celebrants, juntament amb germans maristes i familiars del nou beat.

El Papa continua treballant des de la seva residència estiuenca

Lleó de Castel Gandolfo

ÁNGELES CONDE

Ciutat del Vaticà

Sembla que Lleó XIV hi està molt a gust, a Castel Gandolfo, i la localitat està encantada amb la tornada d'un Pontífex al seu palau apostòlic d'estiu. Així es va poder comprovar durant el primer diumenge que el Papa va celebrar missa i va guiar el res de l'Àngelus en aquest municipi tranquil dels anomenats Castelli Romani, més frescos que Roma, on les temperatures del juliol es fan insuportables. Lleó XIV va presidir l'eucaristia dominical a la parròquia pontificia de Sant Tomàs de Villanova i, tot seguit, va dirigir el res de l'Àngelus des de la porta del palau apostòlic. Va passejar entre la gent, saludant uns i altres durant el recorregut breu que va fer a peu entre la parròquia i la porta de les Vil·les Pontificies.

En l'homília, el Pontífex va prendre com a referència la lectura evangèlica de la jornada per convidar tot-hom a ser "bons samaritans" i a emprendre "una revolució de l'amor". Va insistir en el fet que el cristià es ca-

racteritza per no passar de llarg davant del pròisme, sobretot, si pateix o està ferit. Una idea que va repetir després a l'Àngelus. També va recordar que cal continuar pregant per la pau "i per tots els que a causa de la violència i la guerra es troben en un estat de patiment i necessitat". Un cop acabada la pregària mariana, el Papa va saludar els molts dels grups presents, fins i tot n'hi havia un de la seva diòcesi peruana de Chiclayo, i va recordar que a Barcelona havia estat beatificat el 12 de juliol el marista Licarió May, assassinat per odi a la fe durant la setmana tràgica de Barcelona, el 1909. El Pontífex el va definir com un model per a tots els educadors.

Des de Castel Gandolfo, Lleó XIV estaria treballant en la seva primera encíclica que podria veure la llum abans no acabés l'any. Probablement el Papa també estigui immers en els preparatius del curs vinent, amb el més que possible viatge a Turquia a finals de novembre i els primers canvis a la Cúria per conformar-la al seu gust i amb col·laboradors de la seva confiança. A més, faltaria veure si finalment es trasllada al palau apostòlic al Vaticà. De moment, Lleó XIV continua a la mateixa casa en la qual vivia com a cardenal Robert Prevost, al *palazzo* de la Doctrina de la Fe.

Tot i que estigui passant uns dies de descans a les Vil·les Pontificies, el Papa no està desconnectat de l'actualitat internacional. Al començament de la seva estada a Castel Gandolfo va rebre el president d'Ucraïna, Volodímir Zelenski. El mandatari havia viatjat a Itàlia per participar en una conferència internacional per a la reconstrucció d'Ucraïna que va tenir lloc a Roma. Abans, però, Zelenski va voler parlar novament amb el papa Lleó XIV, ja per segon cop. Durant mitja hora van parlar de les necessitats d'Ucraïna. El

Papa li va garantir les seves pregàries pel poble ucraïnès i, sobretot, la seva ajuda per fer de mitjancer en el conflicte a nivell humanitari. A més, el Papa va reiterar l'oferiment que ja havia fet setmanes enrere, és a dir, el Vaticà com a seu neutral per a una possible negociació de pau entre les delegacions de Rússia i Ucraïna. Zelenski va agrair efusivament el suport del Pontífex. Lleó XIV també ha seguit l'estela del papa Francesc amb les iniciatives per socórrer materialment la població que més pateix. Perquè els enviaments d'ajuda humanitària al país han continuat amb Lleó XIV sota la consigna "hem d'actuar el més aviat possible". Així ho va dir el Papa al cardenal Krajewski fa uns dies quan li va demanar que no s'aturés a

LLEÓ XIV

“En aquest temps de guerres i violències, cal respondre al crim amb la força de la llei i l'honestedat”

ESGLÉSIA EN SORTIDA

Maria Magdalena, apòstol dels apòstols

El 22 de juliol celebràvem la festa de Santa Maria Magdalena, reconeguda per l'Església com a apòstol dels apòstols. Què significa per a cadascuna i cadascun de nosaltres ser hereus de santa Maria Magdalena? Ella va ser la primera persona a trobar-se amb Jesús ressuscitat quan, juntament amb altres dones la matinada de la Pasqua, eren portadores de perfums per ungir el cos de Jesús. Ella el va reconèixer com a mestre en sentir-se cridada per ell i va rebre la invitació de Jesús: "Ves i explica als teus germans que he ressuscitat i els espero a Galilea."

En Maria Magdalena tots som convidats a ser notícia de resurrecció per al món.

En ella Jesús ens crida a ser bona notícia per a tants sofrents al nostre món que esperen els senyals de Vida: tantes persones víctimes de violència de guerres, de genocidis, de desastres naturals causats per la crisi climàtica, desplaçats forçosos, dones víctimes de tràfic i persones víctimes d'abusos de tot tipus. Avui, com a Maria Magdalena, Jesús ens diu: "Ves i anuncia que la mort i el patiment no tenen la darrera paraula."

© Vatican Media

El Papa saluda els fidels congregats a Castel Gandolfo.

l'estiu el flux d'ajuda per a Ucraïna. Els carregaments destinats a Khàrkiv han continuat: contenen articles de primera necessitat, conserves i també matalassos o joguines per als nens.

Lleó XIV a Castel Gandolfo també ha rebut els religiosos i religioses de vuit congregacions diferents que celebraven els seus capítols generals a Roma. A l'audiència, celebrada al pati del palau apostòlic, el Pontífex va demanar als religiosos que siguin com petits llums per "difondre per tota la terra la llum de Crist".

En aquests dies, el Papa també va visitar les germanes Clarisses de la localitat d'Albano. Es tracta d'un convent que ha rebut molts Papes al llarg dels anys i Lleó XIV es va voler sumar

a aquesta tradició. Va resar al costat de les monges i els va assegurar que és important que l'Església conegui la seva vida "perquè és un testimoni preciós". Abans, Lleó XIV havia presidit la missa a la caserna dels Carabinieri a Castel Gandolfo. Van anar a l'eucaristia fins i tot el ministre de Defensa italià i el comandant general d'aquest cos. El Pontífex va donar les gràcies a tots els agents pel seu servei. En l'homília va esmentar un *carabiniere*, el venerable Salvo D'Acquisto que el 1943 va salvar un grup de civils del càstig nazi i ho va pagar amb la seva pròpia vida. Per això, Lleó XIV va recordar als *carabiniere* que més que mai "en aquest temps de guerres i violències, cal respondre al crim amb la força de la llei i l'honestetat". ■

TERESA CASILLAS

Neuroquímica i educadora

El germà Licarió “va viure amb passió i valentia la seva missió educativa”, va destacar el papa Lleó XIV

El “pedagog del cor” ja és beat

CARME MUNTÉ MARGALEF

Barcelona

El germà Licarió “va viure amb passió i valentia la seva missió educativa” entre els més pobres, va dir el papa Lleó XIV en l'Àngelus l'endemà de la beatificació d'aquest germà marista màrtir de la Setmana Tràgica de Barcelona del 1909. Una celebració que va tenir lloc el dissabte 12 de juliol a la parròquia de Sant Francesc de Sales de Barcelona, al col·legi Maristes la Immaculada, i que va aplegar la gran família marista, especialment membres de la província de L'Hermitage i Districte Europa

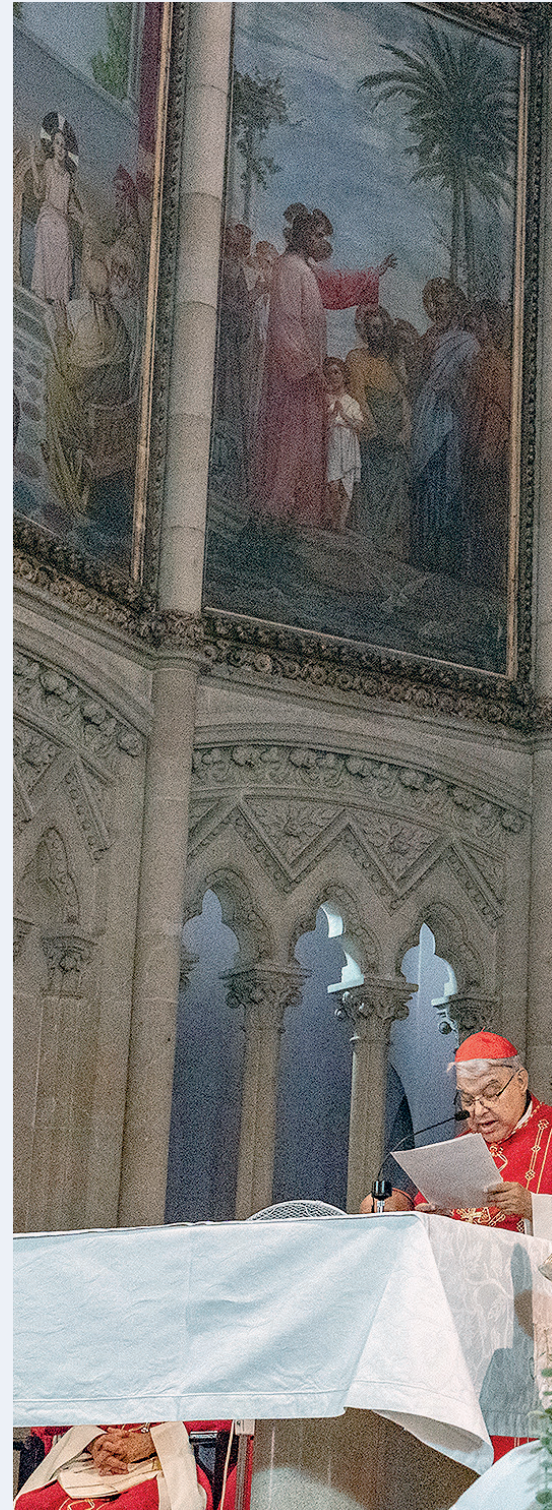
Centre-Oest, a la qual pertany Catalunya, i una delegació molt nombrosa de Suïssa, d'on era el nou beat.

Nascut a Suïssa el 1870, François Benjamin May va ingressar als Germans Maristes als 18 anys i va prendre el nom religiós de Licarió. Conegut com a “pedagog del cor”, va estar tres anys a Barcelona treballant a l'escola del Poblenou, on va fer una gran tasca educativa amb els fills de les famílies obreres.

El 1909, durant la Setmana Tràgica, l'escola dels Maristes va ser apedregada i, en un episodi desafortunat, Licarió va rebre un tret mortal. Segons Gabriel Villa-Real, provincial de l'Hermitage i Districte Europa Centre-Oest, “el germà Licarió va ser un mestre pràctic, humil i atent, que es preocupava profundament pel progrés dels seus alumnes”.

La celebració va ser presidida pel cardenal Marcello Semeraro, prefecte del Dicasteri per a les Causes dels Sants, i concelebrada per l'arquebisbe de Barcelona, el cardenal Joan Josep Omella, els bisbes auxiliars Javier Vilanova i David Abadías, i l'arquebisbe Joan-Enric Vives, bisbe emèrit d'Urgell. En l'homília el cardenal Semeraro va indicar que “per al germà Licarió, educar no era únicament una transmissió de coneixements, sinó un acte d'amor i servei”.

El moment més emotiu va ser quan es va descobrir el quadre amb la imatge del nou beat i es van ofrenar les relíquies, un conjunt de cartes que Licarió va enviar a la seva família i que va oferir la vídua d'un renebot, Odile Carron Dumoulin, present a la celebració. També s'hi van fer presents un gran nombre

MARCELLO SEMERARO

“Per al germà Licarió educar no era únicament una transmissió de coneixements, sinó un acte d'amor i servei”

d'autoritats polítiques, entre les quals Ramon Espadaler, conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, el director general d'Afers Religiosos, Ramon Bassas, el tercer tinent d'alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona, Albert Batlle, i el cònsol general de Suïssa a Barcelona, Othmar Christian Hardegger.

En total 200 persones van participar en una celebració històrica per a la família marista, aplegada sota la presidència del seu superior general,

Ernesto Sánchez, que va posar en relleu "l'entrega del nostre germà, nascut a Suïssa, missioner a Barcelona, on tristament va ser martiritzat. La beatificació és un do per a tots nosaltres i per a l'Església, pel seu exemple i el seu testimoni". Els cants van anar a càrrec del grup de música cristiana Ubuntu, també vinculat als maristes.

En les seves paraules conclusives, l'arquebisbe de Barcelona va posar en valor el testimoni d'homes, com el

germà Licarió, que "estimen Déu i el segueixen fins a donar la vida per Ell i els germans". El cardenal Omella va tenir una menció molt especial pels germans maristes que han impulsat la causa de beatificació, iniciada el 1966, i que al final de la celebració van rebre un obsequi en reconeixement a la seva tasca: el postulant, el germà Guillermo Villarreal, i els vicepostuladors Mariano Santamaría i Antonio Martínez Estaún. ■

Agustí Codinach

Moment de l'homília del cardenal Semeraro. A la dreta el quadre amb la imatge del nou beat i la relíquia, unes cartes que els seus familiars han conservat.

Terrassa és l'única diòcesi que manté el seu centre de formació independent

Els seminaristes de Barcelona i Sant Feliu de Llobregat s'incorporen al Seminari Major Interdiocesà

Agustí Codinach

L'edifici del carrer Diputació acollirà l'Etapa propedèutica i la discipular.

REDACCIÓ
Prats de Cerdanya

FRANCESC CONESA

“Pensem que aquesta decisió serà un bé per a les nostres respectives Esglésies diocesanes”

Durant la darrera reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), celebrada els dies 9, 10 i 11 de juliol a Prats de Cerdanya, els bisbes van aprovar per unanimitat la incorporació, a partir del curs vinent 2025-2026, dels seminaristes de Barcelona i de Sant Feliu de Llobregat al Seminari Major Interdiocesà, que l'integren alumnes de les diòcesis de Tarragona, Girona, Solsona, Urgell, Vic, Lleida i Tortosa. D'aquesta manera, llevat del bisbat de Terrassa, que

continuarà amb el seu Seminari independent, totes les diòcesis amb seu a Catalunya s'unificaran en el mateix Seminari, d'acord amb les disposicions rebudes de la Congregació per al Clergat i de Seminaris i la trobada de tots els bisbes amb el papa Francesc —que va tenir lloc a Roma el 28 de novembre del 2023—, en la qual s'apuntava a la necessitat de promoure seminaris interdiocesans d'una o més províncies eclesiàstiques.

L'arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella, i el bisbe de Sant Feliu

de Llobregat, Xabier Gómez, van fer la sol·licitud d'incorporar els seus seminaristes a l'Interdiocesà, la qual va ser aprovada per unanimitat per part dels bisbes que fins ara han format part d'aquest centre interdiocesà.

Aquest projecte formatiu ja feia diversos anys que es considerava i s'havia fet un primer pas el curs passat amb la creació d'una comunitat interdiocesana amb seminaristes de l'etapa propedèutica. Ara, amb aquesta incorporació, es fa el segon i definitiu pas cap a aquest treball conjunt en la formació dels candidats al sacerdoci.

A partir del mes de setembre vinent, el Seminari Major Interdiocesà tindrà tres comunitats, diversificades en dues seus: l'Etapa propedèutica o curs introductori, que continuarà en el mateix lloc, a l'edifici del carrer Diputació, 231, de Barcelona; l'Etapa discipular o bienni filosòfic, que residirà també al carrer Diputació, amb unes dependències pròpies, i l'Etapa

configurativa o trienni teològic, que ocuparà les dependències del carrer Casp, 49, de Barcelona.

Com valora el bisbe de Solsona, Mons. Francesc Conesa, "pensem que aquesta decisió serà un bé per a les nostres respectives Esglésies diocesanes".

Cada diòcesi continuarà comptant amb un prevere que acompanya els seminaristes del propi bisbat. En el cas de Barcelona, per exemple, el sacerdot responsable d'aquest acompanyament serà Mn. Salvador Bacardit; Mn. Clemente Lucena serà el rector del Seminari de Tarragona, amb l'encàrrec d'exercir de "formador-pont" entre el Seminari i l'arxidiòcesi de Tarragona, que comptarà amb cinc seminaristes, i per als seminaristes de Solsona, continuarà sent el rector-responsable de la formació Mn. Marc Majà.

El bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, serà el nou bisbe delegat per tenir cura especial del Seminari. ■

EQUIP DEL SEMINARI MAJOR INTERDIOCESÀ 2025-26

Mn. Pere Oliva, rector
 Mn. Jordi Domènech, vicerector de Propedèutic
 Mn. Ignasi Fuster, vicerector de l'Etapa discipular (filosòfica)
 Mn. Gabriel Casanovas, vicerector de l'Etapa configurativa (teològica)
 Mn. Jordi Orobitg, director espiritual de l'Etapa configurativa
 P. Xavier Rodríguez, s.i., director espiritual de l'Etapa discipular
 P. Enric Puig, s.i. confessor de l'Etapa configurativa i de l'Etapa discipular
 Mn. Josep Vives, director espiritual de l'Etapa propedèutica
 P. Jordi Latorre, o.s.b., confessor de l'Etapa propedèutica
 Mn. Jordi Font, tutor d'estudis

Cadira pujaescales FARRÉ

Accessibilitat

☎ 93 817 26 81
 📞 609 31 45 00
 ✉ info@farre.es
 🌐 www.farre.es

Mig miler de persones es van aplegar a la catedral nova de Lleida en la celebració de comiat

Agraïment al bisbe Salvador Giménez pels deu anys de servei

Bisbat de Lleida

El bisbe Salvador saludant els fidels assistents a la celebració.

REDACCIÓ

Lleida

SALVADOR GIMÉNEZ

“No tingueu por de ser compassius, bondadosos, agraïts i de manifestar la fe en Jesucrist”

Mig miler de persones es van acomiadar del bisbe Salvador Giménez en una missa a la catedral nova de Lleida presidida per ell mateix. Va ser el 13 de juliol, una setmana abans de l'ordenació i presa de possessió del seu successor, el prevere Daniel Palau, que de la seva banda també es va acomiadar de la comunitat parroquial de Sant Antoni Abat de Corbera de Llobregat, al bisbat de Sant Feliu.

L'eucaristia d'acció de gràcies pel ministeri episcopal de Salvador Giménez va comptar amb la participació de preveres i diaques d'arreu de la diòcesi, i va ser cantada pel Petit Cor de la Ca-

tedral, sota la batuta de Mn. Joaquim Mesalles.

El bisbe Giménez va valorar, agraït, que el temple s'hagués omplert de fidels que volien acomiadar-lo. “Sou la meua família”, els va dir, ja que la seva, de València, no havia pogut acudir a la celebració. “Us dono gràcies a vosaltres i a Déu pels meus anys com a bisbe. És el més gran que he pogut fer”, va manifestar durant l'homilia, en què es va mostrar agraït i satisfet d'haver-se pogut dedicar “al servei de la comunitat i del ramat de Déu”. També va adreçar el següent missatge als fidels presents: “No tingueu por de ser compassius, bondadosos, agraïts i de manifestar la fe en Jesucrist.” En el moment de les ofrenes, va rebre dos obsequis: un recull de documents del seu pontificat i un quadre amb el mapa de la diòcesi.

En la celebració també va intervenir el vicari general, Mn. Lluís Sallán, que va fer un repàs d'aquests “deu intensos anys de treball eclesial” del bisbe Salvador, dels quals va destacar la “insistència” perquè a cada parròquia hi hagués laics compromesos i es tingués en compte la seva opinió, sempre en un clima de dedicació i diàleg. També va esmentar moments més delicats com el litigi als tribunals per l'art de la Franja i els béns de Sixena, així com la marxa de comunitats religioses de Lleida, com els franciscans o els claretians.

Per la seva part, el delegat de Càritas diocesana de Lleida, Joan Carles Nicuesa, li va agrair la seva humilitat, proximitat, cooperació i col·laboració i “per acompanyar-nos en decisions difícils”. El delegat diocesà de Vida Consagrada, el P. Antoni Riera, va destacar que el bisbe Salvador “és una persona que estima”, i, finalment, la directora del Secretariat de Confraries i Congregacions, Montse Sánchez, va posar en relleu “els deu anys d'entrega a l'Església de Lleida i el fet de ser present en tot allò que se li ha demanat”. ■

VIC

Un estiu més de les colònies "Aventura't"

Hi han participat 62 infants d'entre 6 i 17 anys d'arreu del bisbat, acompanyats d'una vintena de responsables voluntaris. Les colònies Aventura't són una experiència de lleure en clau cristiana per als infants i joves, els quals han pogut fer nous amics i retrobar-se amb els ja coneguts. Aquesta experiència també ens ha permès a tots de conèixer i estimar més Jesús, que és l'objectiu principal de l'activitat.

SOLSONA

Catecolònies a la Garrotxa

Del 6 al 13 de juliol van tenir lloc les Catecolònies d'enguany a la casa de colònies els Arcs, a Santa Pau (la Garrotxa). Uns dies abans els més grans van fer la ruta prèvia i el dia 6 es van trobar amb els més petits a la casa de colònies, on van fer la primera missa en la qual van imposar els fulards als infants i catequistes nous. Durant aquests dies han fet moltes activitats.

LLEIDA

Nova proposta pastoral per a joves

La Unitat Pastoral Pilar-Magdalena ha presentat a famílies i adolescents la metodologia *Life Teen*, una proposta pastoral per a joves d'11 a 17 anys que s'iniciarà el proper mes de setembre. Les sessions es faran els divendres de 19.30 a 21 h, i tindran quatre parts: acollida, formació breu, treball en grup i pregària. Per a més informació, es pot contactar al WhatsApp: 681 195 786.

TARRAGONA

52è Pelegrinatge diocesà al santuari de Lourdes

Del 5 al 9 de juliol, un grup de dues-centes seixanta persones, entre les quals hi havia una cinquantena de malalts, acompanyants, preveres i també una cinquantena de joves, van participar en la 52ena edició del Pelegrinatge diocesà al santuari de Lourdes, organitzat per l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Tarragona. Com és habitual, l'arquebisbe Joan Planellas va acompanyar el grup de pelegrins durant aquests dies.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Gisclareny: dies de retrobament i convivència

La Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar del bisbat de Sant Feliu de Llobregat, amb el suport d'Església Jove Sant Feliu, torna a organitzar les convivències per a joves a Gisclareny, al cor del Berguedà. Segons els seus impulsors, es plantegen per viure uns dies que no s'obliden: natura, amistat, pregària, activitats, rialles i aquella pau que brolla del cor.

GIRONA

110 joves de la diòcesi peregrinaran a Roma amb motiu del Jubileu

Aquest 28 de juliol, un total de 110 joves de la diòcesi iniciaran el pelegrinatge a Roma per participar en el Jubileu dels Joves. Uns dies abans es van aplegar a la basílica de Sant Feliu per celebrar una trobada prèvia, que va incloure una xerrada sobre caritat i vocació i una missa d'enviament presidida pel bisbe.

TERRASSA

Els professors de la diòcesi peregrinen a Santiago

Entre els dies 11 i 13 de juliol mestres i professors i personal no docent de les escoles de la diòcesi de Terrassa han participat en la peregrinació d'estiu enguany a Santiago de Compostel·la. Ha estat presidida per Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa. Hi han participat de les escoles Ramon Pont de Terrassa, Mare de Déu de la Salut de Sabadell, Mare de Déu de Montserrat de Rubí, Sant Lluís Gonçaga de la Garriga i Nou Patufet de Cerdanyola del Vallès.

TORTOSA

Jornada Sacerdotal al Seminari

El primer dilluns del mes de juny té lloc al Seminari la joiosa Jornada Sacerdotal per celebrar la festivitat de Jesucrist, Gran Sacerdot per Sempre, i honorar sant Joan d'Àvila, patró del clergat espanyol: enguany amb la presència de dos bisbes, quaranta preveres i dos diaques. Un motiu afegit era la presència de Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat, que justament 48 hores abans havia esdevingut bisbe titular d'Urgell.

URGELL

Jornades d'Història al monestir de les Avellanes: 14 anys de divulgació

Negociar l'autoritat i el poder en l'església medieval és el títol de les conferències i debats de les setzenes Jornades de divulgació històrica organitzades pel Grup de Recerca Consolidat en Estudis Medievals Espai, Poder i Cultura de la Universitat de Lleida, i el monestir de Santa Maria de les Avellanes (Os de Balaguer, Noguera), als espais de l'hostatgeria del monestir de les Avellanes, els dies 14 i 15 de juliol.

Rosa Ribas, secretària acadèmica general de la Facultat d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes Antoni Gaudí

“VOLEM SER UN ESPAI DE REFERÈNCIA PER ESTUDIAR I COMPRENDRE GAUDÍ I ELS SEUS COL-LABORADORS”

CARME MUNTÉ MARGALEF

L'Ateneu Universitari Sant Pacià compta amb una Facultat que ofereix estudis d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes amb segell propi: la Facultat Antoni Gaudí, de la qual també deriva el Centre Internacional d'Estudis Avançats “Antoni Gaudí i els seus col·laboradors”, així com la col·lecció Studia Gaudiniana. Una força motriu acadèmica que s'ha erigit en referent mundial en l'estudi de l'insigne arquitecte i dels seus col·laboradors. Rosa Ribas, historiadora de l'art, és la secretària acadèmica general de la Facultat Antoni Gaudí.

La seva tesi doctoral versa sobre la façana de la Passió de la Sagrada Família. Aquesta recerca, així com la posterior especialització, com l'ha ajudat a aprofundir en Antoni Gaudí?

La recerca que vaig tenir l'opunitat de fer per a la tesi doctoral m'ha permès aprofundir en la figura d'Antoni Gaudí no tan sols des d'un punt de vista com a arquitecte genial sinó també en la seva personalitat i trajectòria vital. Antoni Gaudí és una persona excepcional que captiva per la seva fe profunda, el seu coneixement dels textos bíblics, la seva profunditat en l'estudi de la litúrgia. Totes les seves obres estan carregades de simbolisme i són fruit d'una profunda reflexió.

Els estudis que ofereix la Facultat Antoni Gaudí continuen sent bastant desconeguts per al públic en general?

Avui dia, com que encara no som universitat —de moment som ateneu universitari—, no figurem en la llista d'universitats públiques de Catalunya. Això fa que no siguem visibles per als alumnes de Batxillerat. Un dels reptes, doncs, és tenir més visibilitat a través dels mitjans de comunicació i de les xarxes socials, perquè els alumnes ens coneguin i sàpiguen que els nostres estudis d'Història, Arqueologia i Arts Cristianes aporten un plus que no trobaran en cap altra universitat del nostre país. Nosaltres aportem una comprensió més global de l'art, la

història i l'arqueologia complementada amb estudis de teologia, simbologia o sagrada escriptura. També cal comentar que els estudis de grau i de màster que oferim estan reconeguts tant a nivell eclesiàstic com civil.

Què podem explicar més en concret dels estudis de grau i màster?

Els estudis de grau, de tres anys de durada, ofereixen una oportunitat única per, des de les arrels del cristianisme, tenir una formació interdisciplinària de la història, l'arqueologia i l'art. A través de la facultat es pot participar en seminaris, jornades, excavacions, projectes de recerca, així com fer pràctiques en diferents institucions com arxius, biblioteques i museus. Pel que fa al màster, té una durada de dos anys. El primer curs és comú i el segon d'especialització en Patrimoni Cultural de l'Església, en Història de l'Església o en Arqueologia Cristiana. També tenim un diploma en Música Sacra i, el curs 2025-2026, oferirem per primera vegada un Postgrau en Recerca i Recuperació Integral del Patrimoni Musical Litúrgic. La Facultat també ofereix cursos breus sobre qüestions concretes organitzats pel Centre Internacional d'Estudis Avançats "Antoni Gaudí i els seus col·laboradors".

Un centre que va néixer el 2020 i del qual vostè és la directora. Quina tasca desenvolupa?

El Centre Internacional d'Estudis Avançats "Antoni Gaudí i els seus col·laboradors" va néixer amb l'objectiu de contribuir a l'estudi i la comprensió de la persona i l'obra d'Antoni Gaudí i dels seus col·laboradors. Promovem línies de recerca en les àrees del simbolisme, l'arquitectura, el disseny i la geometria, així com dels contextos que van ser determinants en la seva obra, és a dir, els contextos estètic, religiós, geogràfic, econòmic i ideològic, i les àre-

“Aportem una comprensió més global de l'art, la història i l'arqueologia complementada amb estudis de teologia, simbologia o sagrada escriptura”

Rosa Ribas, historiadora de l'art, és professora de l'Ateneu Universitari Sant Pacià.

“És molt important conèixer el passat, però també cal saber llegir el llenguatge del nostre temps, els signes a través de l’art”

“L’Ateneu Universitari Sant Pacià organitzarà un congrés internacional del 25 al 27 de febrer del 2026: ‘Gaudí: art, bellesa, misteri...’”

es d’influència posteriors. El Centre compta amb un consell directiu i un consell assessor. Entre les línies d’actuació pendents, hi ha la de posar en marxa un banc de dades en línia de tots els documents i materials de què disposem, així com la d’habilitar uns espais a la Sagrada Família —de moment són a la mateixa Facultat Antoni Gaudí— que ofereixin un servei de biblioteca i d’hemeroteca. Al llarg de l’any oferim cursos sobre Antoni Gaudí i els seus col·laboradors, així com cursos relacionats amb Espiritualitat i Art Contemporani. A final de curs organitzem una Setmana Gaudí, que enguany no l’hem fet amb la perspectiva de centrar-nos ja en l’any 2026, quan es commemora el centenari de la mort de l’arquitecte.

Què pot avançar-nos del que estan organitzant per al 2026?

L’Ateneu Universitari Sant Pacià organitzarà un congrés internacional del 25 al 27 de febrer del 2026: *Gaudí: art, bellesa, misteri...* que permetrà aprofundir en la figura i l’obra de Gaudí des de la vessant litúrgica, simbòlica, bíblica, teològica i artística. És el que correspon a l’Ateneu Sant Pacià: comprendre Antoni Gaudí des d’una perspectiva integral i profunda.

La col·lecció *Studia Gaudiniana* ha publicat dues tesis, la seva sobre la façana de la Passió de la Sagrada Família i la de Francesc Torralba sobre la façana de la Glòria. La perspectiva és continuar creixent?

Sí, hi ha en marxa altres publicacions i també tesis doctorals sobre Antoni Gaudí. Tota la tasca que volem desenvolupar ens ha de permetre ser un espai de referència on trobar tota la documentació disponible per estudiar i comprendre Gaudí i els seus col·laboradors.

Vostè imparteix l’assignatura d’Art Contemporani Religios a la mateixa Facultat Antoni Gaudí. Quina és la importància de l’art com a mitjà d’evangelització?

Podem observar que en aquests moments l’art desperta molt interès. N’hi ha prou de veure les propostes culturals de les agències de viatge o el que els turistes visiten. En general, però, manca coneixement més profund per poder endinsar-se en el significat i el simbolisme de l’obra d’art. Aquesta és precisament una riquesa que pot aportar la Facultat Antoni Gaudí i, en aquest sentit, evidentment l’art és un mitjà d’evangelització. Fixem-nos en el David de Miquel Àngel. És un plus que t’expliquin qui va ser el rei David que apareix a la Bíblia, quina va ser la seva importància històrica, quin és el seu sentit i el seu simbolisme.

El cardenal José Tolentino de Mendonça, quan va venir a Barcelona a presentar l’Agenda 2024 de Catalunya Sacra, va alertar que la transmissió cultural està en risc, perquè “el codi cultural de les nostres societats ha canviat”.

La Bíblia és la base cultural per a moltes obres d’art de tots els temps, no només dels temps antics sinó també d’avui dia. Marc Chagall i Paul Claudel parlaven de la Sagrada Escripura com d’un immens vocabulari, un atlas iconogràfic de la cultura occidental. Pel que fa a l’art contemporani estem vivint un moment de regeneració. Ho veiem, per exemple, en la participació del Vaticà a la Biennal de Venècia o en artistes de casa nostra. Ara bé, cal estar-hi més atents i donar-los espais perquè puguin exposar la seva obra. És molt important conèixer el passat, però també cal saber llegir el llenguatge del nostre temps, els signes a través de l’art. ■

Agustí Godinach

Rosa Ribas va llegir una de les lectures en la missa d’acció de gràcies per la declaració de venerable d’Antoni Gaudí.

IVAN BASSOLS – CÀRITAS CATALUNYA

Pepe Navarro

Càritas Diocesana de Vic ofereix habitatge temporal com a pas previ a l'accés a una situació d'autonomia.

HABITATGE TEMPORAL

Amb aquesta atenció, es dona cobertura a famílies, nuclis monoparentals o persones soles que es troben sense xarxa social, en situacions desfavorides i amb dificultat per poder accedir a un habitatge, s'acompanya la persona en un itinerari formatiu i d'empoderament.

Càritas Diocesana de Vic

POSAR LA SALUT ÍNTIMA AL CENTRE: L'APOSTA VALENTA D'OWINGS

Entrevista a Núria Borrell, directora del centre Owings a Barcelona

Núria Borrell, al centre de la imatge, acompanyada per l'equip d'Owings Barcelona.

OWings
Cuidamos tu salud íntima

En un món cada vegada més digital, on sovint oblidem escoltar el nostre cos, encara hi ha temes que continuen sent tabú. Parlar de les necessitats fisiològiques, de la salut íntima, de

la incontinença o de les seqüeles d'una operació és encara, per a moltes persones, un tema incòmode. Per tractar aquestes problemàtiques, fa vuit anys va néixer Owings, un centre interdisciplinari pioner a Barcelona, situat al carrer Roger de Llúria, 5. Owings dona resposta professional i humana a aquestes necessitats tan essencials, amb una filosofia molt clara: cuidar la persona des d'una mirada de 360 graus, amb plans to-

talment personalitzats, abordant la salut des del cos, les emocions i l'entorn social.

Per tractar aquest tema, el programa *El matí* de Ràdio Estel ha entrevistat Núria Borrell, directora del centre i infermera especialista en ostomies i incontinençies. Borrell defensa la importància de visibilitzar i prevenir aquestes disfuncions que afecten directament la qualitat de vida.

El logotip d'Owings és un cercle amb un punt al centre. Què simbolitza?

És la mirada global de la persona. La posem al centre, i entenem que qualsevol alteració de la salut afecta tot el seu entorn i el seu benestar. Si alguna cosa no funciona correctament, la roda no gira bé. Per això defensem aquesta visió de 360 graus, per aconseguir una salut òptima i una bona qualitat de vida.

Quins són els principals serveis que ofereix a Owings?

Som un centre especialitzat en la cura de les necessitats fisiològiques, com podria ser anar al lavabo, les disfuncions del sòl pelvià o les seqüeles d'una cirurgia. Hem atès persones amb ostomies, incontinències, alteracions després del part o de la menopausa. Amb el temps ens hem adonat que el 80% de les persones que atenem són dones, amb situacions molt diverses: lesions després del part, alteracions amb la menopausa... Per això l'any passat vam crear OwingsLab, un projecte per formar les dones en la cura de la seva salut íntima i en el coneixement de la seva zona genital, amb l'objectiu principal de prevenir les disfuncions. Malauradament, moltes dones només demanen ajuda quan ja tenen la disfunció establerta. Amb prevenció, moltes d'aquestes alteracions es podrien evitar.

Per què és tan important visibilitzar aquests problemes?

Perquè encara són necessitats tabú i estigmatitzades, i això genera molt de patiment en silenci. Quan tens una disfunció d'aquest tipus, et pot alterar completament la vida. De fet, el 52% de les persones amb problemes d'incontinència acaben desenvolupant trastorns psicològics. L'afectació que tenen aquestes disfuncions en la salut emocional és directa. Per això cal parlar-ne, prevenir-les abans que apareguin i tractar-les quan ja s'han establert. També vull donar esperança: aquestes situacions tenen tractament. No podem resignar-nos a una població envellida amb una alta incidència de disfuncions del sòl pelvià. Moltes dones majors de 65 anys tenen incontinència urinària i, si ho haguéssim pogut prevenir, no haurien de viure amb bolquers, amb el cost físic, psicològic i ecològic que això suposa.

Com és l'acompanyament a les

persones després d'una operació complexa?

Molt necessari. Treballem amb persones que, de sobte, han de portar una bossa adherida a l'abdomen per poder fer les seves necessitats. És un canvi vital molt gran i cal acompanyar-los perquè recuperin autonomia i qualitat de vida. Nosaltres no només tractem la persona, sinó també el seu entorn: família, parella, cuidadors... Aquesta mirada integral és clau.

També doneu suport a l'entorn familiar.

Sí, perquè aquesta mirada de 360° no és només per a la persona afectada, sinó també per al seu entorn. La família, els cuidadors, la parella... tots formen part de la recuperació social. Qualsevol cosa que afecta les necessitats primàries impacta totes les esferes de la vida: la sexual, la laboral, la familiar. Tenim, per exemple, mares joves després del part que pensen que no recuperaran mai la seva vida normal, i això afecta la relació amb la parella i amb el nadó. Per això és tan important aquest acompanyament integral.

Oferiu grups de suport? Com funcionen?

Sí, tenim grups per a persones amb incontinència fecal i per a persones ostomitzades. Aquest últim el fem a nivell nacional, de manera *online*, i fins i tot hi participen persones de Llatinoamèrica. Un cop al mes comparteixen sentiments, experiències i vivències. El grup està liderat per la FAPOE (associació de persones ostomitzades), i nosaltres hi participem per donar suport tècnic. A més, al centre hem incorporat un bany per a persones ostomitzades, obert a tothom que el necessiti, a plaça Urquinaona. És un gest petit, però molt necessari.

Després de vuit anys de trajectòria, quin balanç en feu?

N'estem molt satisfets. Hem ajudat centenars de persones a recuperar la seva vida. Ara, a més, hem impulsat un pòdcast per continuar visibilitzant aquestes disfuncions i oferir educació i prevenció. El nostre objectiu és clar: empoderar les persones perquè cuidin la seva salut abans que apareguin les disfuncions. ■

El centre està situat al carrer Roger de Llúria número 5.

La humilitat de Crist no tenia res a veure amb un servilisme hipòcrita, convenient o bavós, com tan sovint passa en les nostres relacions

Elogi de la humilitat

**JOAN PLANELLAS
I BARNOSELL**

Arquebisbe metropolità
de Tarragona i primat

Benvolgudes i benvolguts, en el cristianisme, la humilitat sovint s'ha entès malament. Sobretot quan ser humils s'ha confós amb humiliar-nos. La humiliació no té res a veure amb la humilitat. Així doncs, què és exactament la humilitat cristiana? Jesús ens va parlar d'una porta estreta (Mt 7,13), ens va aconsellar carregar amb la nostra creu (Mt 10,38), però també ens va proposar una altra imatge que crec que és la clau per entendre l'essència d'aquesta modèstia senzilla. La imatge, la metàfora absoluta de la humilitat és, al cap i a la fi, un infant. Quan els deixebles

discutien sobre qui d'ells havia de ser el més gran, Jesús va agafar una criatura, la va posar enmig d'ells i l'abraçà (Mc 9,36). I, tot seguit, afirmà: "El qui es faci petit com aquest infant és el més important en el Regne del cel" (Mt 18,4). Veiem, per tant, que en el discurs de Jesús hi ha un desig molt gran d'associar la senzillesa amb la infantesa. Això atorga a la modèstia una sèrie de connotacions delicioses: puresa, alegria, confiança, felicitat... de les quals a vegades els cristians ens hem oblidat.

A més, Jesús, que era tan humil, per a alguns del seu temps fou vist com un arrogant. Com era possible que ell s'anomenés Fill de Déu? No va ser agosarat quan va expulsar els mercaders del temple i va dir, fins i tot, que el podia reconstruir en tres dies? Fixem-nos que la humilitat de Crist, com hem vist en aquests exemples, no tenia res a veure amb un servilisme hipòcrita, convenient o bavós, com tan sovint passa en les nostres relacions. Jesús va rentar els peus als deixebles, va escoltar tothom, va lliurar-se a tothom, però mai no va deixar de ser qui era, semblantment als infants, que no es traeixen a ells mateixos.

D'aquí que, si fem com Jesús, a voltes, per a la societat que ens envolta, podrem semblar arrogants, donat que no seguirem allò políticament correcte o els camins que estaven traçats per endavant. Però sí que serem sincers i imprevisibles com els infants.

La humilitat representa una prioritat importantíssima de la fe cristiana. Alliberem-nos del ferro roent que és l'ansia de triomf i de poder. Alliberem-nos també de l'àcid de l'arrogància. Tant l'un com l'altre poden fer-nos patir atroçment. La humilitat costa, però té aquell altre costat de felicitat, de plenitud, de benestar. En la nostra senzillesa perdem la talla daurada de les nostres ambicions, però ens quedem per dins amb aquell esperit d'infantesa, amb aquella puresa de cor necessària per entendre què val la pena veritablement a la vida. Deixem de tenir una idea molt satisfeta del nostre poder i ens lliurem millor als braços de Déu Pare. Però aquesta modèstia no passa per agenollar-nos, encara que això en la vida cristiana esdevingui important, perquè només ens hem d'agenollar davant Déu.

Ben vostre. ■

Aquest és el miracle del Jubileu: un instant on el temps es fa espai de gràcia, on el cor s'eixampla i deixa entrar Déu

Jubileu de joves: començar de nou

SALVADOR CRISTAU

Bisbe de Terrassa

Hi ha moments que marquen un abans i un després. Moments que són importants no pas perquè surtin a les notícies, sinó perquè són d'una gran profunditat espiritual i marquen la vida de moltes persones. Per a molts joves de la nostra diòcesi, aquest estiu serà un d'aquests moments: marxem junts a Roma, al cor de l'Església i de la fe. I no només per veure, sinó sobretot per viure i escoltar.

Roma no és només la Ciutat Eterna i la seu del Papa. Roma és la ciutat on reposen les restes de sant Pere i

sant Pau, els dos grans testimonis, columnes que van gastar la vida per Crist. Ens hi acostem com qui s'acosta al lloc on es fonamenta la nostra fe. No hi anem a fer turisme: és una crida a tornar a les arrels, a deixar que alguna cosa ens toqui, ens cremi, ens mogui.

Sant Pere i sant Pau no eren perfectes. Coneixem les seves vides. Però tots dos van deixar-se transformar per la trobada amb el Ressuscitat. Tots dos van posar el cos i l'ànima pel seu Senyor i per l'Evangeli. El seu fracàs aparent es va convertir en missió d'apostolat, la seva por en coratge, la seva ferida en manifestació del poder de Déu. I és això el que anem a buscar: una fe que no s'explica només amb paraules, sinó amb el testimoniatge de vides entregades.

A les basíliques de Roma travessarem la Porta Santa. Però l'important no és el gest exterior. El que importa és si alguna cosa es mou per dins. Si ens sentim mirats per Crist que no ens demana res més que deixar-nos estimar.

Hi ha joves que potser hi arribaran cansats, desorientats, ferits, plens de preguntes. I justament per això són els primers destinataris d'aquest pelegrinatge. Perquè Crist no crida els que no el necessiten, sinó els que

tenen fam i set. I enmig del soroll del món, que promet molt i dona poc, ens cal un lloc on tot s'aturi, on tot torni a començar. Aquest és el miracle del Jubileu: un instant on el temps es fa espai de gràcia, on el cor s'eixampla i deixa entrar Déu.

I no anem sols. Caminar amb altres —això és sinodalitat— ens recorda que no hi ha vocació cristiana que neixi d'un mateix ni es pugui viure sol. La fe neix de l'oïda (cf. Rm 10,17), neix de quan un altre et mostra el rostre veritable de Déu. Quan la joia d'un altre encén la teva. Quan algú et parla de Jesús i saps que no et parla d'un llibre, sinó d'algú viu.

Quan tornem, no portarem "souvenirs", portarem el tresor de l'experiència viscuda. La gràcia de tornar a començar, perquè ens diu Crist: "Jo faré que tot sigui nou" (Ap 21,5).

Ara bé, sabem que al pelegrinatge exterior correspon un pelegrinatge interior. Això vol dir que l'experiència que viuran els joves al Jubileu, també la podem experimentar nosaltres des de casa. Podem seguir també els actes del Jubileu dels joves pels mitjans de comunicació, unir-nos en la pregària i l'Eucaristia, podem meditar allò que digui el Sant Pare i demanar la força de l'Esperit Sant perquè tot ho faci nou en nosaltres. ■

CONSULTORI BÍBLIC

Què significa que el Paràclit “posarà el món en evidència pel que fa al pecat” (Jn 16,7-11)?

BERNAT FOLCRÀ

Biblista

A Jn 16,8, el Paràclit té la funció de “convèncer” o “provar” de manera directa el món sobre el pecat, la justícia i el judici, revelant la veritat pel que fa a Jesús. Per això, el Paràclit actua, no de manera pública (com en un tribunal), sinó en la consciència íntima dels deixebles, per provar-hi la culpabilitat del món, i així enfortir la fe dels deixebles, que en el món viuen en una situació de proves contínues, i es troben en el perill de sucumbir a l'escàndol. Als ulls del món incrèdul, la mort ignominiosa de Jesús al patíbul va deixar els deixebles orfes i desamparats. Tot al seu voltant va en contra d'ells; de part del món pateixen persecucions i odi. Per això, per contrarestar aquesta imatge adversa, el Paràclit posa davant dels deixebles una imatge contraposada que prova que aquesta situació és una realitat aparent.

El Paràclit porta a terme un procés de revisió en què demostra que no és Jesús el derrotat i el jutjat, sinó el món que l'ha rebutjat i que no creu en Ell.

Aquest “procés de revisió”, mitjançant el qual el Paràclit descobreix i convenç que el pecat per antonomàsia és no creure en Jesús, enforteix la fe dels deixebles i els reafirma en la seva opció per Jesús.

El Pecat no és primordialment fallada moral, sinó que és una postura fonamental que determina la totalitat de l'home en el seu fallar, el seu tancar-se, en la seva desconfiança contra Déu i el seu Enviat (Jn 8,21-47).

PER A CONSULTES:

redaccio@catalunyacristiana.cat

COMENTARI DE LA PARAULA

Quan pregueu, no us embarbolleu

MN. JOSEP RIUS-CAMPS

Biblista

Il·lustració: Glòria Monés

En el passatge que llegim aquest diumenge es distingeixen quatre moments: 1) la manera de pregar, en negatiu i en positiu, pregària aqueta última que ben aviat cristal·litzà en el Pare nostre com a pregària personal i comunitària de Jesús, segons ens l'ha conservada el Còdex Beza: “Pare nostre que estàs en els cels”, i que Lluç diferencia netament del pare terrenal a qui al·ludirà tot seguit; 2) la paràbola de l'amic inoportú, amb l'accent posat en la importunitat i impertinència de qui va a trobar el seu amic a mitjanit; 3) l'eficàcia de la pregària expressada primerament a base de tres trilogies, prenent com a model un pare terrenal, i seguidament 4) posada en contrast amb el Pare del cel: “Si, doncs, vosaltres, que sou dolents, sabeu donar dons bons als vostres fills, quant més el Pare, el del cel, donarà un *do bo* als qui li ho demanin!” Els “dons bons” que els pares terrenals saben donar al seus fills participen ja d'antuvi del “*do bo*” que el Pare del cel donarà amb escreix a tots els qui li ho dema-

nin, sense condicionaments ni cap mena de mediacions. La majoria de manuscrits, en canvi, en comptes de “donarà un *do bo*”, llegeixen “donarà Esperit Sant”, el *do* per excel·lència que van fer les primeres comunitats cristianes com a fruit de l'experiència de l'Esperit. Tanmateix, l'efusió de l'Esperit Sant sobre els creients, Lluç l'ha reservada per al segon volum del seu escrit com a senyal de la Promesa ja realitzada.

El llenguatge de Jesús és planer, és la llengua que va mamar de petit i que va anar consolidant a partir de les moltíssimes experiències viscudes tant abans com després que, als trenta anys, fes l'experiència radical al desert de Judà de ser ell el Messies d'Israel i que va poder elucidar gràcies al mestratge de Joan Baptista. Totes les imatges emprades per Jesús han estat preses de la vida quotidiana, sense que s'hi pugui detectar ni un bri del llenguatge religiós que havia sentit tan sovint a la sinagoga i de jove al Temple. ■

Diumenge XVII durant l'any

Lectura primera

Gn 18,20-32

Que el meu Senyor no s'enfadi si torno a parlar

Lectura del llibre del Gènesi

En aquells dies, el Senyor digué: “Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.” Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: “Dedebò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Suposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els faríeu desaparèixer? No perdonaríeu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?” El Senyor respongué: “Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.”

Abraham insistí: “Encaragoso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Suposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?” Ell contestà: “No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.”

Abraham li tornà a parlar: “Suposem que només n'hi hagués quaranta.” Li respongué: “No ho faria per consideració a aquests quaranta.” Abraham continuà: “Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Suposem que només n'hi hagués trenta.” Ell respongué: “No ho faria per consideració a aquests trenta.” Abraham insistí: “Encaragoso parlar al meu Senyor. Suposem que només n'hi hagués vint.” Ell contestà: “No la destruiria per consideració a aquests vint.” Abraham insistí de nou: “Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Suposem que només n'hi hagués deu.” Ell respongué: “No la destruiria per consideració a aquests deu.”

Salm responsorial

137

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, us vull cantar a la presència dels àngels.
Em prosterno davant el santuari.

R. Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.

Enalteixo el vostre nom, perquè estimeu i sou fidel. Sempre que us invocava, m'heu escoltat, heu enfortit la meva ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, mentre que els altius, els esguarda de lluny. Si passo entre perills, em guardeu la vida, detureu amb la mà l'enemic. La vostra dreta em salva. R.

Que el Senyor continuï afavorint-me. El vostre amor perdura sempre. Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

Evangelí

Lc 11,1-13

Demaneu i Déu us donarà

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: “Senyor, ensenyau-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles.” Jesús els digué: “Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació.”

Després els deia: “Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitja-

Lectura segona

Col 2,12-14

Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com incircumcisos, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

Al·leluia

Heu rebut un Esperit que ens fa fills i ens fa cridar: Abba, Pare!

nit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoïnis; la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, qui de vosaltres li donaria un escorpí? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.” ■

Calendari de la setmana

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

CICLE LITÚRGIC C; FERIAI I
TEMPS DE DURANT L'ANY
SALTERI: SETMANA 1

Juliol

27. DIUMENGE

Diumenge XVII de durant l'any, Verd.
Lectures: Gènesi 18,20-32 / Salm 137 / Colossencs 2,12-14 / Lluc 11,1-13
SANTORAL: Aureli, mr.; Celestí I, p.; Juliana i Semproniana, vg. i mr.; Pantaleó, mr.

28. DILLUNS

Fèria, Verd. Lectures: Èxode 32,15-24.30-34 / Salm 105 / Mateu 13,31-35
SANTORAL: Caterina Tomàs, rel.; Nazari i Cels, mr.; beat Urbà II, p.; Ursus, ab.; Víctor I, p. i mr.

29. DIMARTS

Sants Marta, Maria i Llätzer (MO), Blanc.
Lectures: 1 Joan 4,7-16 / Salm 33 / Joan 11,19-27
SANTORAL: Adam; Fèlix III, p.; Olaf, rei.

30. DIMECRES

Fèria, Verd. O bé, **Sant Pere Crisòleg, b. i Dr. de l'Església (ML), Blanc.** Lectures: Èxode 34,29-35 / Salm 98 / Mateu 13,44-46. A Barcelona, Girona, Sant Feliu de Llobregat, Tarragona, Tortosa, Urgell i Vic: **Beats màrtirs de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu (ML), Vermell**

SANTORAL: Abdó i Senén, mr.; Justí de Jacobis, b.

31. DIJOUS

Sant Ignasi de Loiola, prev. (MO) Blanc.
Lectures: Èxode 40,14-19.32-36 / Salm 83 / Mateu 13,47-53
SANTORAL: Joan Columbí, rel.; Segon, mr.

Agost

1. DIVENDRES

Sant Alfons M. de Liguori, b. i Dr. de l'Església (MO) Blanc. Lectures: Levític 23,1.4-11.15-16.27.34b-37 / Salm 80 / Mateu 13,54-58. A Girona: **Sant Feliu, mr. (F), Vermell**
SANTORAL: Fe, Esperança i Caritat, vg. imr.

2. DISSABTE

Del dissabte, Verd. O bé, **Sant Eusebi de Vercel·li, b. (ML), Blanc.** O bé, **Sant Pere Julià Eymard, prev. (ML), Blanc.** O bé, **Memòria de Santa Maria en dissabte (ML), Blanc.** Lectures: Levític 25,1.8-17 / Salm 66 / Mateu 14,1-12
SANTORAL: Mare de Déu dels Àngels, Esteve I, p. i mr.; Teodora i fills, mr.

El Sant 2 d'agost

Eusebi de Vercel·li

La història d'Eusebi de Vercel·li va lligada a la persecució dels cristians, ja que precisament el seu pare va morir màrtir a Sardenya. Nascut el 283 en aquesta illa italiana, després de perdre el pare Eusebi va anar a Roma, on va ser ordenat lector. El poble i el clergat local, en veure com servia l'Església, no va dubtar en triar-lo com a bisbe. El papa Liberí el va enviar a parlar amb l'emperador Constanci, per intentar resoldre els conflictes entre arrians i catòlics. Eusebi va aconseguir que l'emperador convoqués el concili a Milà l'any 355, però els arrians només volien participar-hi per imposar la seva voluntat. Aleshores, el sant va intentar aprovar el Credo de Nicea, que proclama que

Jesús és de la mateixa naturalesa que el Pare —contradient directament l'ensenyament arrià. Els arrians es van negar a acceptar-ho, i Eusebi va haver de marxar a l'exili a Palestina. Allí va ser capturat i torturat, fins que finalment el 361, el successor de Constanci, Julià, va permetre que ell i altres bisbes exiliats tornessin a casa. Eusebi va passar els seus últims anys treballant intensament per contrarestar els danys que els arrians havien causat i seguien causant. Després de col·laborar amb Atanasi i participar en diversos concilis, va seguir l'exemple de sant Pau i va viatjar per tot arreu per enfortir la fe i difondre la veritat. Va morir l'1 d'agost de l'any 371.

MN. RAFAEL SERRA
Sacerdot de l'arquebisbat
de Tarragona

La litúrgia en els seus textos i en tants admirables fragments de l'Escliptura ens fa mirar la creació com a obra de Déu

Una missa nova: “Pro custodia creationis”

No és cap notícia transcendent en si mateixa, però significativa. Quan sigui degudament aprovada pels nostres bisbes, serà divulgada i integrada dins del Missal romà. El títol ja indica la finalitat: que el Senyor ens faci el do de viure harmònicament amb la realitat creada en la visió de l'ecologisme integral, ensenyat pel recordat papa Francesc en l'encíclica *Laudato Si'*.

El tema de la creació és recurrent en la litúrgia. Ho veiem en el salmista, que moltes vegades integra en la seva lloança la creació i li dona veu. En el meravellós càntic dels tres joves que cantem a les Laudes festives. També en la primera col·lecta de la Nit de Pasqua, després de la lectura del poema de la Creació del Gènesi, en què s'afirma la relació entre la primera creació i la segona, aquesta més excel·lent, inaugurada per la resurrecció de Crist. El destí de la creació és el Crist, ja que tot ha estat creat per ell i destinat a ell (Col 1,16). D'aquí el zel per tenir cura de la creació i el deure moral que implica. La bellesa de la creació evoca la bellesa creadora que és Déu mateix. Per això ens sorprenen i són evocadors els grans espais (el cel, el mar) que no es poden abastar amb una sola mirada i són sempre més grans. La litúrgia mateixa fa símbol dels elements creats, del foc, de l'oli, de l'aigua i, sobretot del pa i del vi que, havent estat consagrats, ja formen part

de la nova creació i són sagrament de la presència del Crist, ell, que en la plenitud del temps, serà tot en totes les coses. Els dons consagrats anticipen sacramentalment el destí final de tot l'univers creat. La litúrgia en els seus textos i en tants admirables fragments de l'Escliptura ens fa mirar la creació com a obra de Déu no tan sols en ella mateixa, sinó com donada als homes. Aquests l'han d'estimar, preservar i custodiar. Conscients que la degradació de la creació és sempre en detriment dels pobres de la terra.

La missa *Pro custodia creationis*, amb els formularis i els textos bíblics proposats, enriqueix el Missal romà, expressa la sensibilitat del nostre temps per la qüestió i fa perenne el magisteri del papa Francesc. Ens fa descobrir que nosaltres mateixos hem estat creats i destinats per la creu de Jesús a ser una creació nova (2Co 5,17). Alegrem-nos d'aquest nou formulari de la missa i contemplem en la creació la manifestació de la glòria de Déu (Sl 8,1ss).

La litúrgia ens situa en un discurs ecològic seriós, en la qual la vida humana, des de la seva concepció, és el do més preuat. La litúrgia ens fa descobrir que la finalitat de la creació és la persona humana, cridada a participar en Crist del món nou que ha de venir. Esperem amb goig la versió en català de la nova missa sobre la custòdia de la creació. Que tingueu un bon estiu, que sigui també un temps per a Déu. ■

Relleu a la delegació gironina de l'orde del Sant Sepulcre de Jerusalem

Moments d'una cerimònia amb forta càrrega simbòlica.

RAMON MUNTADA

El dissabte 5 de juliol, a la basílica del Sant Sepulcre de Palera, el cavaller comandador de l'Orde del Sant Sepulcre de Jerusalem Ramon Muntada i Artiles va acceptar el càrrec de cap de la delegació local a Girona. En el marc d'una cerimònia amb forta càrrega simbòlica, acompanyat dels germans d'hàbit gironins i de representants de la Lloctinència, en l'acceptació d'aquest nou càrrec es va seguir l'específic ritual, així com les fórmules prescrites pel Gran Magisteri de l'Orde.

Durant l'inici de l'eucaristia, presidida pel prior, Mn. Joan Baburés, i concelebrada per Mn. Pere Bellvert, es va fer la presentació de l'escollit com a nou delegat, es van llegir les cartes i els articles dels Estatuts i Reglament General, així com el document d'aprovació i nomenament emès per la presidència del Gran Magisteri a la Santa Seu, actualment regida per l'eminent cardenal Fernando Filoni.

Una vegada llegits tots els compromisos i feta l'acceptació del càrrec, al nou representant gironí li va ser entregada la bandera de mans de l'anterior delegat local i, feta la benedicció, continuà així l'eucaristia. ■

 Cartes

Poder triar el model d'educació

Les tres millors notes de la darrera selectivitat han estat per a tres noies: una d'un institut públic i dues de centres concertats. Aquest fet permet moltes lectures, però una possible és que moltes joves rendeixen millor en entorns sense pressions externes, com ara les escoles diferenciades. Per què aleshores l'Estat imposa l'obligatorietat de l'educació mixta? No s'entén l'afany de la Generalitat i del Govern a retirar els concertats a col·legis que separen per sexe.

No es tracta d'imposar un model, sinó de permetre que les famílies elegixin. Qui vulgui mixta, que en tingui. Però qui prefereixi diferenciada, també. Imposar un sol model escolar és restringir llibertats. Per què castigar els qui opten per una educació diferent si funciona i és elegida lliurement per les famílies?

PILAR CRESPO ÁLVAREZ

Conrear la gratitud

Practicar la gratitud resulta totalment necessari, tant per allò que es posseeix i sovint no es valora com per aquelles experiències viscudes que sempre ens ajuden a continuar aprenent, tot mantenint una actitud positiva.

MARTÍ MANCILLA MUNTADA

L'Empordà

Avui he anat a l'Alt Empordà. Soc filla de Cabanes i em sento molt empordanesa. De petita estava amb l'àvia Teresa, que era una dona molt culta. Hi podia parlar de qualsevol tema i mai no vaig sentir que es queixés. Recordo com si fos ara que tenia moltes novel·les del cèlebre escriptor Rafael Pérez y Pérez.

ANNA MARIA MUNTADA BATLLE

PODEU ENVIAR LES CARTES A:
redaccio@catalunyacristiana.cat

CERTIFICATS MÈDICS CARNET DE CONDUIR NÀUTICA I ARMES

CENTRE MÈDIC PLAÇA MOLINA

Dr. Rafael Solanas Anglada

- COTXE, MOTO I CICLOMOTOR • PSICOTÈCNICS
- LLICÈNCIA D'ARMES • LABORALS I ESCOLARS • NÀUTICA

LABORABLES

De 10 a 13 h i de 16 a 20 h

Les persones que es presentin amb un exemplar de Catalunya Cristiana tindran un descompte de 20 euros
www.centromedicoplazamolina.es

INFORMEU-VOS-EN: Tel. 932 188 826 - Mòbil: 639 474 741
c/ Balmes, 281, entr. 2n - 08006 Barcelona

POSTALS DES D'ANDALUSIA

La frontera del descans

La clau de tot descans és la recuperació de forces. La convivència i les relacions, començant pels nostres éssers més estimats, també formen part de les nostres vacances. Aquest temps estiuenc és una bona oportunitat per consolidar més i millor aquestes relacions familiars i socials. Una bona part del nostre descans el podem dedicar als nostres anhels interiors, a formular-nos les grans qüestions de la vida. Podríem dir que la "frontera del descans" afecta les nostres tensions, els nostres dubtes, aquests raonaments que anem deixant de banda per a una ocasió millor i que no ens plantejem mai.

Jutta Burggraf, teòloga, ens va descobrir al seu llibre *Llibertat viscuda amb la força de la fe*, aquesta "gran tensió universal, causa de tants problemes, angoixes i penes, pràcticament a tota la humanitat". Les seves paraules són encertades i diàfanes: "Vivim en certa tensió entre la nostra pròpia finitud i imperfecció, d'una banda, i el desig d'allò infinit, absolut i perfecte, d'una altra. Podem experimentar la soledat més radical i, alhora, les ànsies més sinceres de ser comprensos i acceptats completament." Així ens descobreix i ens descriu la situació paradoxal en la qual ens trobem. Aquest "tendir" cap a una perfecció última que, de cap manera podem donar-nos a nosaltres mateixos. Aquesta tensió és la causa del desassossec, de la inquietud i la insatisfacció que contínuament ens assalta a les nostres vides, a escala universal.

En aquest temps de vacances valdria la pena pensar aquestes qüestions per trobar respostes que ens ofereixin la clau d'aquests "desconsols" que formen part de les nostres passes. I la clau és que només Déu és capaç de donar resposta als anhels de felicitat que tenim.

ANTONIO GIL
Sacerdot i periodista

Estrena a Barcelona de “The veil of the temple”, obra coral del compositor John Tavener

Va tenir lloc al santuari de la Mare de Déu del Carme

Alice Brazziti

En aquesta coproducció del Palau de la Música Catalana amb el Grec Festival de Barcelona, els efectes lumínics van tenir un paper protagonista.

MAC

El dissabte 12 de juliol, el santuari de la Mare de Déu del Carme de Barcelona va esdevenir l'escenari de l'estrena a Barcelona de *The veil of the temple*, la gran obra coral del compositor britànic John Tavener (1944-2013), una coproducció del Palau de la Música Catalana amb el Grec Festival de Barcelona en el marc del Grec 2025.

Cent cinquanta veus de tres formacions de la família coral de l'Orfeó Català, com són el mateix Orfeó Català (Xavier Puig director; Júlia Sesé, preparadora del cor en aquesta producció), el Cor Jove (Pablo Larraz i Oriol Castanyer, directors) i el Cor de Noies (Montserrat Meneses, directora), acompanyats pels cors Albada i Roig Korai (Belén Clemente, directora), van interpre-

tar des de les galeries del temple aquesta obra.

Amb direcció musical de Simon Halsey i direcció artística de Pau Masaló, la producció incorporava un elenc de solistes vocals, tots ells provinents del Cor de Cambra del Palau o col·laboradors habituals de la formació, encapçalats per la soprano solista Montserrat Seró, i un conjunt instrumental de percussió i vent-metall, on també hi va haver orgue, duduk i un corn tibetà. L'obra original té una durada de vuit hores, pensada per ser interpretada durant tota la nit fins a l'alba; el concert de dissabte va oferir-ne una versió reduïda de dues hores i mitja. Els efectes lumínics van tenir un paper protagonista en la posada en escena.

“L'eclecticisme amara tota aquesta rellevant iniciativa cultural, ja que tant l'obra com l'església que l'acull tenen unes característiques molt eclèctiques”, havia explicat Joan Oller, director general del Palau de la Música Catalana, el dia abans, 11 de juliol, durant la roda de premsa de la presentació del concert. Així mateix, va voler destacar que el compositor John Tavener era un “home molt creient”.

The veil of the temple va ser un encàrrec de l'Església del Temple de Londres a John Tavener. Després de la seva estrena l'any 2003 al mateix temple, s'ha recreat en diverses ocasions; una de les més destacades el 2007 a Berlín a l'Hamburger Bahnhof, el museu d'art contemporani de la capital alemanya. Després de l'actuació reduïda a Barcelona, serà interpretada el proper 2 d'agost, en la versió de vuit hores, en el marc del prestigiós Festival Internacional d'Edimburg.

L'objectiu de l'encàrrec era oferir una experiència espiritual i de contemplació, protagonitzada per la veu humana, que portés l'oient a la comprensió real de la dimensió divina de la seva pròpia humanitat.

Tavener es va inspirar en les vetlles dels monestirs grecs, que podien arribar a durar gairebé vint hores i que eren acompanyades de cants bizantins. Segons el compositor, *The veil of the temple* és com una vetlla, més que no pas una cerimònia litúrgica pròpiament dita, malgrat que conté textos religiosos de diferents ritus, amb presència destaca-

da dels textos extrets de l'Evangelí segons sant Joan.

L'obra proposa un viatge musical que transcorre a la nit, en un espai sagrat, i condueix l'oient a un estat espiritual, tot elevant-lo mitjançant la caiguda d'un vel simbòlic (amb referència a l'escena bíblica) que permet a l'home transitar de la foscor a la llum a través de la revelació del misteri de la mort i sepultura de Jesucrist, fins a la seva resurrecció. Cal dir que John Tavener definia la seva pròpia obra com “una roda de pregària gegantina”. ■

John Tavener definia la seva pròpia obra com “una roda de pregària gegantina”

HK INVEST

La primera immobiliària amb valors cristians de Catalunya

PROMOCIÓ

Vengui el seu immoble amb nosaltres i li regalem l'IBI de tot l'any, el certificat energètic i la cèdula d'habitabilitat.

- **Compra i venda d'immobles (cases, pisos, locals)**
- **Administració de finques**
- **Lloguer de cases i pisos (estem especialitzats en lloguer per temporada)**
- **Comprem edificis (no importa l'estat en què estiguin)**

936 170 916
616 854 891
696 620 072

joan@hkinvest.es
marian@hkinvest.es

<https://hkinvest.es/>

Carrer d'Europa 8, Barcelona
(darrere d'El Corte Inglés - María Cristina)

Abraham i Melquisedec

(Gn 14,17-24 i Mt 22,41-46)

ORIO JARA

Escriptor i guionista

És fonamental entendre sempre
que el Fill de Déu no té
inici ni final

Després d'una terrible batalla regional, els reis vencedors assalten Sodom i segresten Lot, nebot d'Abraham, i la seva família. Quan se n'assabenta, Abraham forma una petita milícia amb els seus homes, persegueix els reis victoriosos fins a Damasc, els ataca de nit, els venç i recupera el seu nebot i les seves riqueses. L'episodi més rellevant del relat succeeix quan Abraham i els seus homes tornen de la batalla. Les Escripures ens diuen que el rei de Sodom surt a trobar-lo i, en aquell moment, apareix Melquisedec, rei de Salem, possiblement un nom antic de la ciutat de Jerusalem.¹

Més enllà de les especulacions històriques, gramaticals o filosòfiques sobre aquest misteriós personatge, el text ens dona algunes pistes que són evidentment rellevants. Primer, Melquisedec és rei de Jerusalem, com ho serà després el rei David o el mateix Jesús en un sentit sobrenatural. En segon lloc, Melquisedec és un sacerdot especial. No sabem qui l'ha

consagrat al sacerdoci, però està clar que no és un sacerdot com els que després tindrà Israel, que seran tots del llinatge de Leví. En tercer lloc, Melquisedec va compartir pa i vi, un detall interessant, perquè els rituals religiosos antics involucraven sempre carn² i en aquest cas, no. I per acabar hem de dir que Abraham dona el delme del seu botí a Melquisedec, assumint la superioritat jeràrquica del rei-sacerdot. És fàcil observar en tot això una imatge de Jesús. Crist és rei, sacerdot i ofrena. Crist comparteix el pa i el vi amb els seus deixebles. Crist és superior a Abraham³ i antecessor dels reis de Jerusalem. A més, el seu sacerdoci no és de Leví, sinó que és etern i anterior al sacerdoci d'Israel.⁴ És fonamental entendre sempre que el Fill de Déu no té inici ni final, tal com se'ns diu a Joan 22. Ell és des del principi i serà sempre. Una de les coses més boniques de la Bíblia és que Déu ens anticipa la certesa de la seva promesa, com en aquest cas. Déu ens comunica la preexistència de Crist, per donar-nos esperança. ■

(1) Salem era un nom conegut al començament del segon mil·lenni abans de Crist. El nom és una manera de referir-se a Rusalimum (o Urusalimum), que alguns creuen que significa "l'habitatge de Shalim", el déu cananeu de l'albada. Elon Gilad, article del diari *Haaretz*, 27 de maig del 2014

(2) NKJV Cultural Backgrounds Study Bible. Zondervan 2017

(3) Joan 8,58-59

(4) Carta als Hebreus 7

ACTUALITATS CIENTÍFIQUES

Cal protegir la vida dels dofins

Flickr / Alessandro Caproni

Els dofins són essencials per a l'equilibri vital de les espècies que habiten els nostres mars.

MN. FRANCESC NICOLAU
 Professor emèrit de la Facultat
 de Filosofia de Catalunya

Els dofins són cetacis, com les balenes, i respiren per pulmons amb una gran capacitat de vida en el mar, encara que no siguin peixos. Em direu que això és cosa ja sabuda i que no calia pas que ara jo us ho digués. És veritat, però us ho he volgut subratllar per explicar-vos el que ara s'ha vist de la seva activitat pel que fa al favor que ens fan: són un ingredient essencial per a l'equilibri vital de les espècies que habiten als nostres mars.

S'ha comprovat que actuen com a guardians dels ecosistemes marins, regulant el nombre d'espècies depredadores, bo i evitant que aquestes creixin i puguin produir un esgotament sobtat dels recursos que ens ofereixen les poblacions marines, amb una important pèrdua de la biodiversitat d'espècies. Sense els dofins, els depredadors de mida mitjana creixerien d'una manera descontrolada, cosa molt perjudicial per al conjunt, ja que podria arribar fins a l'extinció de certes espècies marines. Cal agrair, doncs, que existeixin els dofins, perquè aquesta feina que fan ens és, de debò, important. És el que ens diuen els científics actuals. Hem de protegir, en conseqüència, les poblacions de dofins i evitar que tinguin problemes de subsistència.

Però la major part dels problemes que amenacen la supervivència de les poblacions de dofins estan relacionats amb activitats humanes. Hi ha una pesca industrial que posa en risc el futur de colònies de dofins, atesa la degradació del seu hàbitat en causar una dràstica disminució de l'aliment disponible per a ells.

Però, gràcies a Déu, ja s'ha aixecat la veu d'alerta, fent cas del que ens diuen els científics. I es comencen a fer coses. S'ha decidit prescindir de certes pesques industrials i també d'altres pràctiques. Confiam que les actuacions planejades es posin en obra de forma coherent i garanteixin la seva sostenibilitat en el temps amb un mínim impacte en els ecosistemes marins i els animals que els ocupen. S'ha de fer tenint sempre en compte el que ens diu la ciència. ■

GENT DE CASA

Pere Oliveras

Parròquia de Santa Maria de Sants. A la dreta, la Casa d'Accollida Mossèn Pere Oliveras.

**JOAN
PALLARÈS-PERSONAT**
Historiador

Molt popular al barri de Sants —antic poble avui agregat a Barcelona—, mossèn Pere Oliveras i Lapostolet es va distingir pels seus treballs amb els pobres i amb la gent en risc d'exclusió social, fins al punt que molts l'anomenaven “el mossèn dels pobres”.

Havia nascut el 27 d'octubre del 1923 al número 214 de la carretera, avui carrer de Sants, en una casa que avui ja no existeix. L'obertura de la ronda i la remodelació urbanística del sector, després d'anys de litigi, causà l'enderroc i la construcció d'un nou edifici el 2013. La casa, construïda el 1864, era dels seus avis i els

seus pares. El seu pare, Pere Oliveras Matavera, la va modificar en néixer mossèn Pere, dotant-la d'una façana particular, que li valgué ser catalogada com d'interès cultural, protecció que no evitaria el seu enderrocament.

Alumne del Col·legi Montfort, a la desapareguda plaça del Niño, al costat de casa seva; després dels Maristes de Sants, entra al seminari i és ordenat prevere el 4 de març del 1951 a la basílica de Sant Josep Oriol. Va fer la primera missa a Pedralbes i seria vicari de la parròquia de Sant Joan Maria Vianney, de Santa Maria de Cervelló, a la Barceloneta, i de la Puríssima Concepció, però el seu camí era el dels presos, marginats i exclosos.

El 19 de desembre del 1962, un any significatiu en què s'havien esdevingut les greus riuades que assolaren bona part de Catalunya el mes de setembre i a frec de la gran nevada del dia de Nadal, mossèn Pere Oliveras va obtenir del bisbe, Gregorio Mo-

drego, l'aprovació per donar forma jurídica a l'Associació Obra de Formació i Orientació Religiosa-Social (OFORS). Una entitat d'inserció dedicada al treball social per a la qual mossèn Pere va aportar la seva casa familiar, convertint-la en la seu de l'entitat.

Moria a Barcelona el 2 d'abril del 2007. La seva associació va tenir continuïtat dins del bisbat a través del Secretariat Diocesà de Caritat, que va continuar el llegat i la tasca de mossèn Pere. El 2018 es va obrir a la parròquia de Santa Maria de Sants la Casa d'Accollida Mossèn Pere Oliveras Lapostolet, recurs socioeducatiu de Càritas, on acullen setze persones en risc d'exclusió. També aquell any la seva col·laboradora Montserrat Vimé Bacardí va publicar la seva biografia, que ens permet conèixer la seva vida i la seva obra amb l'amplitud que no podem oferir en aquest breu resum biogràfic. ■

LUKAS WICK*Los desafíos del islam*

Ediciones Palabra, 2025, 128 pàg.

Com a conseqüència d'una forta immigració, l'islam ha passat a formar part del paisatge religiós i cultural d'Europa. Un repte tant per a una Europa marcada pel cristianisme com per al mateix islam.

ORLANDO FERNÁNDEZ GUERRA*Meditaciones para alimentar la fe*

Ediciones San Pablo, 2025, 226 pàg.

Aquestes cent meditacions tenen com a propòsit fonamental acompanyar els lectors en la gran aventura que és mirar la quotidianitat de l'existència amb les eines de la raó, el cor i la revelació.

GREGORI GANCHO*El Xiprer*

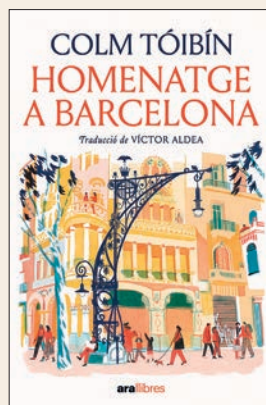
Editorial Claret, 2025, 184 pàg.

El Xiprer no és només un lloc d'acollida, sinó una experiència transformadora que mostra que la solidaritat, la generositat i la fe compartida són camins concrets per fer visible el Regne de Déu entre nosaltres.

ANTONI MARTÍ MONTERDE*Memòries d'un vagó de ferrocarril*

Edicions Bromera, 2025, 424 pàg.

Aquesta obra és tant un tribut a la passió pel ferrocarril com una denúncia d'un sistema que necessita millores per a estar a l'altura de les necessitats de la societat. Una declaració d'amor al tren, perquè Europa serà ferroviària, o no serà.

COLM TÓIBÍN*Homenatge a Barcelona*

Ara Llibres, 2025, 312 pàg.

Un dels millors escriptors de la literatura contemporània ens trans porta a un fascinant viatge nostàlgic per la Barcelona preolímpica i per moments clau de la història del nostre país, amb il·lustracions de Pau Gasol Valls.

MARÍA JOSEFA TARIFA CASTILLA*El colegio de la Compañía de Jesús de Tudela*
Gobierno de Navarra, 2025, 269 pàg.

Llibre que documenta i estudia, des del vessant històric-artístic, la fundació l'any 1578 del col·legi jesuïta de Sant Andreu, fins a l'expulsió de la Companyia el 1767, a partir de la documentació inèdita que s'ha conservat. (*Ramon Ribera*)

CRÍTICA DE CINEMA

Què faries pel teu enemic?

JOSAN MONTULL
Salesià

Enemigos és una pel·lícula social que no deixa indiferent i que convida al diàleg després de veure-la.

Chimo (Christian Checa) i El Rubio (Hugo Welzel) són dos adolescents de barri a Alacant, víctima i botxí, assetjat i assetjador, que han crescut sent enemics irreconciliables. Un dia, en Chimo té l'oportunitat de venjar-se i decideix portar a terme el seu pla sense imaginar-se les conseqüències que això tindrà en les vides de tots dos.

Les primeres escenes del film són estremidores, El Rubio i dos amics persegueixen incansablement en Chimo. Quan l'atrapen (passa diverses vegades a la pel·lícula), l'humilien, li peguen i li roben. En Chimo es queda tremolant, incapaç de moure's, saltant quan els canalles l'hi demanen mentre el graven i aguantant la humiliació i les pallisses.

La mare i la germana d'en Chimo no saben què fer per ajudar-lo. El noi és noble, bo, responsable, treballador i amb uns sentiments humans encomiables.

La casualitat fa que un dia, men-

tre en Chimo porta el seu avi amb demència a la rehabilitació, es troba cara a cara amb El Rubio, el sàdic que l'ha amargat des de la infantesa. En aquesta trobada, tots dos són capaços de mirar-se cara a cara i de descobrir els secrets de cadascun, secrets que amaguen patiment.

Què faries pel teu enemic? Li ho pregunta en Chimo a la seva mare, una dona extraordinària. La pregunta va adreçada a l'espectador, que es troba amb un dilema ètic important: és lícita la venjança?, té sentit el perdó?

El director, David Valero, roda un film magnífic, compassat per música urbana amb lletres que impacten com impacta la història.

La pel·lícula és un cant a l'amistat, una reflexió dura i meravellosa sobre l'odi i la compassió. Els dos joves protagonistes estan magnífics; les seves baralles, versos, llàgrimes, diàlegs i riures donen a l'obra una versemblança extraordinària.

Som davant d'una història de redempció a través de l'entrega que supera el rancor, una història per veure-la, commoure's i parlar-ne.

Excel·lent.

AMB BON HUMOR

"ENEMIGOS"

DIRECCIÓ: David Valero

GUIÓ: David Valero, Alfonso Amador

MÚSICA: Steve Lean, Remate, Bnet

REPARTIMENT: Christian Checa, Hugo Welzel, Estefanía de los Santos, Luna Pamiés, José Manuel Poga

Espanya, 2025

103 min

CRÍTICA LITERÀRIA

Endinsar-se en la nostra història

**PERE FÀBREGUES
I MORLÀ**
Llibreter

MARTÍ GIRONELL

La muntanya del tresor
Columna Edicions, 2024, 264 pàg.

Aquesta vegada Martí Gironell llaura i sega més a prop en el temps que quan ens endinsava en històries i aventures dins de l'àmbit jueu pels nostres verals, però la seva feina d'investigador-historiador-periodista continua fent-nos conèixer de manera entretinguda moments importants de la nostra història.

Quan es cremaven i destruïen els temples arreu del país a començament d'una guerra incivil i barroera, com és que no es va cremar el monestir de Montserrat? Qui —i com— va aturar els intents que hi va haver de fer-ne estralls i reben-tar-ho tot? Per què tampoc no es va fer volar tot pels aires als darrers moments de la guerra, tal com estava projectat de fer-ho? I així un bon grapat d'incògnites i preguntes que ens podem anar fent, o fins i tot fets que desconeixíem, que l'autor ens els va descobrint al llarg de la trama d'aquesta novel·la històrica.

El treball d'en Martí Gironell, com acostuma a fer, és ple de noms, molts de coneguts i altres no tant, però que demostren la feinada de recerca per ajudar-nos a entendre part de la nostra història de manera amable i de fàcil lectura. La bibliografia esmentada és bon testimoni d'aquesta feina.

Costa d'imaginar Montserrat convertit en hospital de guerra i atès per eminències com el Dr. Trueta, tant com que dins d'aquelles parets se celebrés el penúltim ple del Congrés dels Diputats de la República espanyola, amb assistència de personalitats com la Pasionaria, o que els presidents Companys i Azaña hi passessin dies sencers...

La part de novel·la té per protagonista un escolanet que va creixent i que ens va explicant tota la història. Es fa estimar, sobretot per la seva tendresa i situació familiar, prou complicada, on la influència d'un monjo amic és cabdal..., i m'aturo, que si us ho explico tot us robaria l'interès de saber-ne més.

Una lectura ben adient en el Mil·lenari del monestir de Montserrat. ■

UN NOU LLINDAR

Testimonis d'esperança

Aquestes paraules volen expressar la felicitat dels ancians i mostren, en l'esperança, el camí d'una ancianitat cristiana i reconciliada. Precisament en l'Any Jubilar, són ocasió per reflexionar sobre com la presència dels ancians pot esdevenir un signe d'esperança per a totes les famílies i per a la comunitat cristiana. Els avis transmeten esperança a les noves generacions marcades per la incertesa, la precarietat i les divisions. Cal ser conscients de la preciosa vocació de les persones majors en l'Església i la societat.

Els avis estan cridats a transmetre la fe, a donar testimoni d'esperança, a construir vincles d'amor, fraternitat i solidaritat. En aquest camp de la transmissió de la fe, ensenyar a pregar és un dels elements fonamentals. Cadascun de nosaltres segurament té una experiència molt personal i singular del seu tracte amb Déu, experiència de pregària. Si som sincers i humils, podem sentir la mateixa necessitat que tenien els deixebles quan van dir a Jesús: "Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenya als seus deixebles."

La pregària centra tota la nostra activitat humana i social en Déu, crea unitat entre la fe i la vida.

La pregària que Jesús ensenya, el Parnostre, és una expressió de total confiança en Déu, el seu Pare i el nostre. Tant el seu caràcter personal com social ens porten a descobrir que Déu és el centre de la nostra vida personal i que el professem en el cor de la societat, on hi ha més necessitat d'afecte, de companyia, de relació, de perdó. Això és fonamental en el camp educatiu, catequètic, testimonial i, de manera insubstituïble, en l'àmbit de la família, on els seus membres de tota edat donen i reben.

SEBASTIÀ TALTAVULL ANGLADA

Bisbe de Mallorca

SUBSCRIPCIONS ANUALS
EN CATALÀ O CASTELLÀCatalunya, resta de l'Estat espanyol
i Andorra: 145 €

Gibraltar i Portugal: 145 €

Resta d'Europa: 222,99 €

Amèrica i Àfrica: 254,19 €

Àsia i Oceania: 325,43 €

Membre de:

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya

Departament de la Presidència

Director: Òscar Martí Navarro**Consiliari:** Mn. Miquel Ramón Fuentes**Sotsdirectora:** Carme Munté Margalef**Redactors:** Miquel Àngel Codina, Macià

Grau, Rosa M. Jané, Joan Andreu Parra

Lingüista: Montserrat Pibernat**Fotògraf:** Agustí Codinach**Col·laboradors d'aquesta setmana:**

Ivan Bassols, Pilarín Bayés, Teresa Casil-

las, Àngeles Conde, Pere Fàbregues, Juanjo

Fernández, Bernat Folcrà, Antonio Gil, Oriol

Jara, Ignasi Miranda, Àngel Miret, Glòria

Monés, Josan Montull, Ramon Muntada,

Pepe Navarro, Francesc Nicolau, Joan Pal-

larès-Personat, Quique, Josep Rius-Camps,

Josep Ruaix, Rafael Serra, Sebastià Taltavull,

Montserrat Unterlöhner

**Redacció, administració, publicitat i
promoció:**

C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014

BARCELONA

Tel. 934 092 810, Fax 934 092 775

redaccio@catalunyacristiana.cat

administracio@catalunyacristiana.cat

publicitat@catalunyacristiana.cat

subscripcions@catalunyacristiana.cat

hola@clubnousamics.cat

Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn.

Francesc Malgosa

Edita: Fundació Missatge Humà i Cristià**Administració:** Isabel Giralt

(comptabilitat), Dídac Campos (subscripcions)

Autoedició i compaginació:

Joan Pàmies

Impressió: Impressions Intercomar-

cals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon

industrial El Cementiri. Tel. 938 788

403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT

FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

ISSN català: 2938-2238

ISSN internet: 2938-2254

Difusió controlada perLes opinions expressades pels nos-
tres col·laboradors no reflecteixen
necessàriament la d'aquest setmanari

Agenda

Barcelona**MISSA DE LES SANTES**El **diumenge 27 de juliol**, a les 10.00,
el cardenal Joan Josep Omella presi-
deix la missa en honor de les santes
Juliana i Semproniana a la basílica de
Santa Maria de Mataró.**PARRÒQUIA DE LA MARE DE DÉU
DELS ÀNGELS**El **divendres 1 d'agost**, a les 19.00,
rosari solemne i vespres; a les 19.30,
missa de vigília i ofrena floral a la
Mare de Déu dels Àngels; el **dissabte
2**, a les 13.00, missa pels benefactors
difunts; a les 19.30, missa solemne,
Llàgrimes de la Mare de Déu i cant de
la *Salve*. En ser església dedicada a la
Mare de Déu dels Àngels s'acull a la
indulgència de la Porciúncula. Durant
tot el dia es pot guanyar la indulgèn-
cia plenària en la forma acostumada.
De forma solemne, es farà en acabar
totes les eucaristies del dia, amb la
pregària pel Sant Pare (c/ Balmes, 78
- Barcelona).**Girona****SANT FELIU**El **divendres 1 d'agost**, a les 18.30,
missa solemne a la basílica de Sant
Feliu de Girona.**CONCERT D'ESTIU**El **dissabte 9 d'agost**, a les 19.00, con-
cert del Trio Blanc i Negre al temple
de Sant Pere de Figueres.**Lleida****158 CERTAMEN LITERARI MARIÀ**Fins al **dimecres 10 de setembre** es
poden presentar les poesies per als
jocs florals en honor a la Mare de Déu
de Montserrat, en commemoració del
mil·lennari de la fundació del mones-
tir benedictí. Més informació: certa-
men.academiamariana@gmail.com.**Sant Feliu de Llobregat
MONTSERRAT**El **dissabte 16 d'agost**, a les 21.00,
concert d'orgue de Miquel González
a la basílica de Montserrat.**Solsona****MN. BALLARÍN**El **dimarts 29 de juliol**, a les 18.30,
presentació del llibre *Parlar en parà-
boles. Estratègia de Déu*, de Josep M. Ba-llarín, Agustí Mariner i Aleix Calle, a
càrrec de Xavier Pedrals, coneixedor
de l'obra; Nan Orriols, familiar de
Mn. Ballarín; Lars Mariner, familiar
d'Agustí Mariner, i Aleix Calle. Serà
al Pavelló de Suècia de Berga.**MUSEU DIOCESÀ I COMARCAL**El **dimecres 30 de juliol**, a les 20.00,
conferència de Cinta Vidal sobre *Pers-
pectives*.**VIATGE MUSICAL**El **divendres 1 d'agost**, a les 19.30, vi-
atge musical del barroc fins al segle XX
amb Camerata Bacasis al monestir de
Santa Maria de Lillet.**Tarragona****CICLE "ELS ORGUES DE
CATALUNYA"**El **diumenge 3 d'agost**, a les 21.00,
concert de Carme Godall a l'església
parroquial de Sant Miquel Arcàngel de
Torroja del Priorat.**Terrassa****CATALONIA SACRA**El **dissabte 2 d'agost**, a les 22.00, vi-
sita guiada *Nit de llegendes* al monestir
de Sant Cugat del Vallès.**Urgell****FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DELS
PIRINEUS**El **dilluns 28 de juliol**, a les 20.00,
concert de The New Old a l'església
de Santa Maria de Taüll.**Vic****46è FESTIVAL DE MÚSICA DE
RIPOLL**El **dissabte 2 d'agost**, a les 20.00,
recital líric al claustre del monestir
de Ripoll.**PREGUEM PER LES INTENCIONS
DEL PAPA**Perquè aprenguem cada cop més a
discernir, saber escollir camins de
vida i rebutjar tot el que ens allunyi
de Crist i de l'Evangelí

“Tots som pelegrins de Déu”

ROSA MARÍA JANÉ CHUECA

Melisa Vargas és una jove mexicana de 21 anys que enguany ha fet el Camí portuguès de Sant Jaume des d'A Guarda. La Melisa ha aprofitat la seva estada a Barcelona per motius d'estudis per recórrer el Camí, una cosa que ja tenia en ment des del seu Monterrey natal. El Camí, però, no es va desenvolupar tal com ella havia previst... Trobareu l'entrevista completa a la nostra web.

Quines expectatives tenies abans de fer el Camí?

Volia aprendre molt, tot i que no sabia què, però sabia que seria un aprenentatge gran i, sobretot, volia un repte. I el vaig tenir molt gran!

Però no era el repte que pensaves...

Al quart o cinquè dia em vaig lesionar. Cada passa que feia era un dolor terrible, totes les articulacions m'estaven matant. No podia més. I en cap moment em va passar pel cap aturar-me! Jo soc una persona molt obstinada, molt intensa i molt obsessionada amb els meus objectius: havia d'arribar a Santiago caminant. Anava molt sola. No tenia amb qui desfogar-me. L'aprenentatge més gran va ser el de rendir-me, adonar-me que el que jo tenia planejat no resultaria. Va ser una prova molt gran que m'estava posant Déu a veure si gosava confiar en els seus plans. Era una invitació a un aprenentatge que jo no tenia previst. El repte era escoltar-me, conèixer els meus límits i acceptar-los. Jo ja no gaudia del Camí, només patia. Déu tenia uns altres plans per a mi i era molt evident el que m'estava intentant dir: que ja no seria caminant. Ho vaig haver de posar molt en pregària i vaig haver de confiar molt, deixar-ho en mans de Déu i que Ell em guiés cap a l'etapa següent. Vaig fer les etapes d'una altra manera, amb els transports que anava trobant fins a arribar a Santiago. Va ser un aprenentatge molt gran perquè tot va sortir increïblement bé!

Com va ser l'arribada a Santiago?

Em va causar una emoció molt gran perquè l'església és molt bonica i hi ha una energia molt forta de totes les persones, compartint un sentiment molt semblant; cadascú ho processa a la seva manera i t'adones que cadascú porta un món dins del seu cap i cadascú porta motivacions diferents. Per a mi, ha estat una experiència espiritual molt forta. No havia sentit res de semblant abans. Ara aquest Camí continua a casa, jo continuo sent pelegrina i crec que tots som pelegrins de Déu.

MELISA VARGAS

Mexicana, ha fet el Camí de Sant Jaume sola des d'A Guarda

Què has après?

M'he tornat més humil, amb aquella humilitat de reconèixer que has fallat, que no has aconseguit el que t'havies proposat, aquesta humilitat m'ha fet molt gran. Sento que ara és més fàcil reconèixer les meves mancances. Em resulta més fàcil abaixar el meu ego, acceptar-me i dir-me que soc imperfecta i que fantàstic que pugui continuar millorant! Sempre hi ha espai per millorar. El Camí no s'acaba quan arribes a Santiago. Ara continua com a filla, com a germana, com a professional, com a catòlica... Sento que m'ha quedat el ritme del Camí. M'ha servit moltíssim conèixer Déu d'aquesta forma, que ha estat molt diferent, molt personal. Jo sé que l'Esperit Sant em va il·luminant i acompanyant. Mentre les decisions les preguis de la mà de Déu i confiant en allò que Ell té preparat per a tu, no seran mai decisions dolentes.

T'han quedat ganes de repetir?

Sí! Vull caminar aquests 100 quilòmetres a peu, tot i que no sé quan. Em prepararé moltíssim físicament i espiritualment, i buscaré un altra ruta. I m'encantaria fer-lo amb la meva família.

La residencia Los Tilos
os desitja un felic dia!

☀
DIA MUNDIAL DE LA
GENT GRAN

C/ Sardenya, 480 • 08025 Barcelona • 93 450 70 00
lostilos@bastondeoro.com

